

๒๔
๒๕
๒๖

การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ตามทัศนะของ
ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม

ปริญญาบัตร

ของ

จรรยา เกษโพหนอง

๑๗ เม.ย. ๒๕๒๗

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร ๓๙๒๑๕๗๕, ๓๙๑๕๐๕๘

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม ๒๕๒๗

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

153485

การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ตามที่คณะของ
ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม

บทคัดย่อ

ของ

จรรยา เกษโพนทอง

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร 3921575, 3915058

17 เมษ 2527

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2527

153485

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาการศึกษา ครูที่ปรึกษาการศึกษา ที่มีต่อจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม วิธีการจัดกิจกรรม ผลการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยภูมิ และจัดอันดับประเภทของกิจกรรมที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิจัดขึ้นด้วย กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหาร 69 คน หัวหน้าหมวด 23 คน และ ครูที่ปรึกษาการศึกษา 309 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน F-test และ q-statistic

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาการศึกษา ครูที่ปรึกษาการศึกษา เห็นว่าโรงเรียนจัดกิจกรรมให้สนองวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมได้มาก สามารถปฏิบัติตามวิธีการจัดได้ในระดับปานกลาง และให้ผลการจัดกิจกรรมในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในทัศนะของบุคลากรทั้งสามกลุ่ม ปรากฏความแตกต่างในทัศนะที่เกี่ยวกับ วิธีการจัดระหว่างครูที่ปรึกษาการศึกษาและหัวหน้าหมวดวิชาการศึกษาและเกี่ยวกับ ผลการจัดกิจกรรมระหว่างครูกับผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กิจกรรมที่โรงเรียนจัดมากที่สุดได้แก่ กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ ส่วนกิจกรรมที่จัดน้อยคือ ทัศนศึกษา

ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาไว้อย่างกว้างขวาง

Management of Student Activities in Secondary School in
Changwat Chaiyaphum as perceived by School Administrator
Division Heads of Student Activities and the Activity Advisor

An Abstract

By

Janya Kesphontong

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1984

The purposes of this study were to investigate the management of student activities in secondary schools in Changwat Chaiyaphum as perceived by school administrators, division heads of student activities and the activity advisors in three aspects : the purposes of the management of student activities, the management of activities and the results of the management, and to compare the above mentioned perceptions. The types of student activities organized in school were also studied. The total numbers of 401 persons, namely 69 school administrators, 23 division heads and 309 activity advisors in the secondary schools in Changwat Chaiyaphum were selected as the sample for the study. Rating scale questionnaire constructed by the researcher was used for collecting the data. The fundamental statistics, the F-test and the q-statistic were employed for the analysis of data.

It was found that the administrators, division heads and the activities advisors agreed that the activities organized by the schools had greatly served the purposes, they could operate fairly well with fairly good results. When compared the perceptions of these three groups in three aspects, the significant differences at .05 level were found among the division heads and the advisors towards the management of activities, and among the advisors and the administrators towards the results of the management. The most activities organized in schools were Boy Scout of Girl-Guide (or Junior Red Cross) and the academic promotion activities while the least was the field trip.

The researcher proposed the recommendations for the improvement of student activities management in the secondary schools.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ใต้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....วิจิตร วรุฒบางกูร..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วรุฒบางกูร)

อริรักษ์ ประสงค์..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์ ประสงค์)

คณะกรรมการสอบ

.....วิจิตร วรุฒบางกูร..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร วรุฒบางกูร)

อริรักษ์ ประสงค์..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรินทร์ ประสงค์)

.....กาญจนา ศรีท่าพสินธุ์..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กาญจนา ศรีท่าพสินธุ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีด้วยความช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง จาก รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร วุฒิบางกูร และผู้ช่วยศาสตราจารย์จรินทร์ ประสงค์สม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กาญจนาศรี ศรีกาฬสินธุ์ และอาจารย์คุณณี แก้วกว่าเนติก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในค่านิยมแบบสอบถาม ปัญหาและความคิดเห็น

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา และคณะครูอาจารย์ที่กรุณากรอกแบบสอบถามเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารหัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษาศึกษาศาสตร์โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ที่ให้ความร่วมมือแสดงความคิดเห็นกรอกแบบสอบถาม

ขอขอบคุณคุณพัฒนา สงวนเกล้าจิตต์ ที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำประสานงานการจัดทำรูปเล่มให้เสร็จสมบูรณ์ และขอขอบคุณอาจารย์ พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกท่านที่มีได้กล่าวนาม ณ ที่นี้ซึ่งมีส่วนร่วมในการจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับครู-อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ความรู้แก่ผู้วิจัย และมอบแก่ มารดาสามีและลูก ๆ ซึ่งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา

จรรยา เกษโพหนอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	12
ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน	12
คำนิยาม	12
คุณค่าของการจัดกิจกรรมนักเรียน	14
หลักการจัดกิจกรรมให้เกิดผลดี	15
หลักสูตรใหม่กับการจัดกิจกรรมนักเรียน	16
จุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม	16
รูปแบบแสดงขอบข่ายและความสำคัญของการจัดกิจกรรมตาม	18
หลักสูตร พุทธศักราช 2521 และพุทธศักราช 2524	18
หลักเกณฑ์การจัดกิจกรรม	19
ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม	20
ประเภทของกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	22
ตัวอย่างของเป้าหมายลักษณะที่ต้องการเน้นในแต่ละกิจกรรม ...	23
ตัวอย่างการจัดกิจกรรม	25
การประเมินผลงานกิจกรรม	30

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดกิจกรรมนักเรียน		31
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า		39
กลุ่มตัวอย่าง		39
วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง		39
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล		40
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ		41
การเก็บรวบรวมข้อมูล		41
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์การให้คะแนน		42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล		43
4 ผลการวิเคราะห์		46
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์		46
การเสนอผลการวิเคราะห์		46
5 บทข้อสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ		76
ความมุ่งหมายของการวิจัย		76
วิธีดำเนินการวิจัย		76
กลุ่มตัวอย่าง		76
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล		76
การวิเคราะห์ข้อมูล		77
สรุปผล		77
อภิปรายผล		80
ข้อเสนอแนะ		88
ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์		88
ข้อเสนอแนะสำหรับกรมสามัญศึกษา		88

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	89
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	96

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนแบบสอบถาม	42
2	แสดงทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษา ศึกษาศาสตร์ ด้านจุดประสงค์การศึกษาศาสตร์	48
3	แสดงทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษา ศึกษาศาสตร์ด้านวิธีการศึกษาศาสตร์	50
4	แสดงทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษา ศึกษาศาสตร์ด้านวิธีการศึกษาศาสตร์ ความลักษณะการบริหารแยกเป็น รายชื่อ	52
5	แสดงทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษา ศึกษาศาสตร์ด้านผลการศึกษาศาสตร์	60
6	แสดงทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษา ศึกษาศาสตร์ด้านการศึกษาศาสตร์ทั้ง 3 ด้าน	63
7	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษาศึกษาศาสตร์ที่มีต่อจุดประสงค์ของการศึกษาศาสตร์	64
8	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษาศึกษาศาสตร์ที่มีต่อวิธีการศึกษาศาสตร์นักเรียน	65
9	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษาศึกษาศาสตร์ ที่มีต่อวิธีการศึกษาศาสตร์นักเรียน โดยค่า ตาราง q-statistic	66
10	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์ และครูที่ปรึกษาศึกษาศาสตร์ที่มีต่อผลของการศึกษาศาสตร์นักเรียน	67

11	แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมที่มีต่อผลของการจัดกิจกรรม โดยหาค่า ตาราง q-statistic	68
12	แสดงประเภทกิจกรรมที่โรงเรียนจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย . . .	69
13	แสดงปัญหาอุปสรรคในหน่วยรวม	70
14	แสดงปัญหาอุปสรรคเป็นรายชื่อ	71

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนและสังคม หลักสูตรต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับภาวะการณ์ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 จึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการศึกษาให้เป็นรากฐานการปกครองประเทศในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การประกอบอาชีพ การพัฒนาชนบท การให้เยาวชนไทยเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยความรู้ คิดเป็น ทาเป็น แก้ปัญหาเป็นด้วยสติปัญญา มีคุณธรรม จริยธรรม และพลานามัยสมบูรณ์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 : 6 - 27) วิเวก ปางพุดพิงศ์ (วิเวก ปางพุดพิงศ์ 2525 : 9 - 14) กล่าวถึง ความต้องการกำลังคนในอนาคตว่า คนไทยต้องมีความรู้ในการใช้ทรัพยากร ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ให้มากที่สุดและผู้ให้บริการ การจัดการศึกษาต้องให้ถึงผู้ลงมือกระทำจริง ๆ และในการพัฒนาประเทศไทยควรมีนโยบายหลักว่า เยาวชนของเราทุกคนเมื่อพ้นภาระการศึกษาแล้วจะต้องมีอาชีพต้องทามาหากินได้ ฉะนั้นสิ่งนี้เป็นแม่บท เป็นตัวปรัชญาสำหรับสูตรทุกระดับ ก็มองเห็นว่าควรส่งเสริมการศึกษาที่จะทำให้มีแนวทางที่ทำให้คนมีอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง ตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย ให้มีความสมบูรณ์ในตัวเองในแต่ละตอน

กิจกรรมจึงเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ช่วยให้หลักสูตรปัจจุบันบังเกิดผลในการส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคล จากแนวอาชีพคนให้แตกต่างกันออกไป มีความยืดหยุ่นและสนองความต้องการของนักเรียนให้เรียนได้ตามความถนัดมากขึ้น ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ มีคุณธรรม สร้างวินัยในตนเองได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ เสริมความรู้ในหลักสูตรของนักเรียนให้กว้างขวาง มีความสนุกสนานเพลิดเพลินมากกว่าการเรียนในห้องเรียน ซึ่งมีขอบเขตจำกัด

มิลเลอร์ (Miller. 1956 : 4) กล่าวถึง ความสำคัญของกิจกรรมไว้อย่างละเอียด ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า กิจกรรมมีความสำคัญในส่วนที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรง คือทำให้เด็กมีโอกาสทางานตามความสนใจ และพัฒนาความสนใจให้สนใจสิ่งใหม่ สอนให้เป็นพลเมืองดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม ได้ฝึกทักษะจากการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบในด้านการจัดประสบการณ์ การเรียนการสอน กิจกรรมทำให้การเรียนการสอนมีคุณค่าน่าสนใจ เพิ่มความรู้แก่บุคคลและหมู่คณะได้ตามความสนใจ กิจกรรมช่วยในด้านการบริหารได้เป็นอย่างดี เพราะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครูกับนักเรียน ลดปัญหาการใช้เวลาว่างไปในทางสร้างสรรค์ และใช้กำลังกายไปในทางก่อให้เกิดประโยชน์ต่อโรงเรียนและสังคม เช่น ในด้านการปกครองกันเอง การพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้โรงเรียนมีความสัมพันธ์ได้อีกด้วย การจัดนิทรรศการกิจกรรมต่าง ๆ การจัดกิจกรรมวันสำคัญหรือกิจกรรมหนังสือพิมพ์ จะเป็นสิ่งทำให้ชุมชนได้รู้จักโรงเรียนเป็นอย่างดี

กรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2522 . 74) ได้ชี้แจงว่า กิจกรรมไม่ใช่เนื้อหาสาระของวิชาต่อเนื่องในระดับชั้นต่าง ๆ กิจกรรมเป็นการฝึกปฏิบัติให้จบลงในระยะสั้น ๆ จะจัดกิจกรรมในระดับชั้นใดก็ได้ กิจกรรมจึงไม่ใช่การสอนเนื้อหาความรู้ แต่เป็นงานของโรงเรียน ที่จะต้องปลูกฝังนิสัยอันพึงประสงค์ให้แก่เด็กเรียน และเพื่อให้เด็กเรียนได้แสดงออกซึ่งความสนใจ ความถนัดตามธรรมชาติ โรงเรียนจะได้สนับสนุนและส่งเสริมลักษณะอันดีเด่นโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ เช่น ให้รู้จักปรับตัวเองในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบ และความเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีตามระบอบประชาธิปไตย และพัฒนาบุคลิกภาพอันพึงประสงค์ โดยมุ่งหมายที่จะวางรากฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ส่งเสริมนักเรียนให้มีวินัยในตนเอง และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนและครู ทั้งนี้จะเน้นหนักในด้านกิจกรรมเสริมเพิ่มเติมประสบการณ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 13 - 16) จึงได้
 กำหนดให้มีหลักสูตรการจัดกิจกรรมนักเรียนขึ้น โดยกำหนดขอบข่ายประเภทของกิจกรรม
 หลักเกณฑ์ การจัดการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน และที่สำคัญอย่างยิ่งคือ การกำหนดให้
 กิจกรรมนักเรียนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินผลสำเร็จการเรียน ทั้งมัธยมศึกษา
 ตอนต้น และตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 109) กล่าวคือ การอนุมัติ
 การจบหลักสูตรนั้น หลักสูตรกำหนดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมหนึ่งคาบต่อสัปดาห์ ต่อ
 ภาคเรียนทุกภาคเรียนที่นักเรียนมาเรียนอยู่ในโรงเรียน นักเรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรม
 ตั้งแต่วันละ 80 ของเวลาทั้งหมดที่จัดกิจกรรมของแต่ละภาคเรียน จึงให้ถือว่าผ่าน
 และให้ใช้อักษร "ณ" ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ถึงร้อยละ 80 ถือว่าไม่ผ่าน
 ใช้อักษร "มณ" การเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบตามข้อกำหนด ถึงแม้จะเรียนรายวิชา
 ต่าง ๆ มาครบก็ถือว่าไม่จบตามหลักสูตร

การบริหารกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาต้องจัดให้มีหัวหน้าหมวด
 วิชากิจกรรมขึ้นเป็นผู้รับผิดชอบ ดำเนินการประสานงาน และให้มีครูที่ปรึกษากิจกรรม
 นักเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมนักเรียนบรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของหลักสูตร
 หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมมีหมวดเลขหมายอัตราตำแหน่ง "ส" หมายถึงฝ่ายส่งเสริม
 การเรียนการสอน ซึ่งแตกต่างจากหัวหน้าหมวดวิชาอื่น ๆ ซึ่งมีหมวดเลขหมายอัตรา
 ตำแหน่ง "ป" หมายถึง ฝ่ายปฏิบัติการสอน ดังนั้นการบริหารกิจกรรมนักเรียนจึงมี
 ลักษณะแตกต่างจากการบริหารงานหมวดอื่น ๆ คือ หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม ไม่มี
 ผู้ใต้บังคับบัญชา ในสายงานโดยตรง แต่ต้องประสานงานกับฝ่ายบริหาร คือหัวหน้า
 สถานศึกษา และผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา และร่วมดำเนินการกับครูที่ปรึกษากิจกรรม
 ซึ่งหัวหน้าสถานศึกษามีคำสั่งแต่งตั้งขึ้น (คุชณี แก้วกาเน็ค 2525 : 5) ทำให้
 ภาระกิจของหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมในด้านการประสานงานและการสั่งการเป็นไป
 อย่างไม่มีประสิทธิภาพได้เต็มที่ เพราะสับสนในเรื่องสายการบังคับบัญชา ผลการสัมมนา

ผู้ช่วยผู้บริหาร ฝ่ายบริการ และหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย เขตการศึกษา 11 (เขตการศึกษา 11 2525 : 7 - 9) พบปัญหา การขาดบุคลากรที่เป็นหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมเนื่องจากขาดคุณสมบัติตามระเบียบ กรมสามัญศึกษาว่าด้วยการแต่งตั้งหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม (กรมสามัญศึกษา 2522) ครูไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม ความไม่เหมาะสม และการจำกัดด้วยจำนวนครู วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ งบประมาณ เวลา และปัญหาเรื่องวิธีการจัด คือวิธีการ จัดแบ่งให้นักเรียนเลือกกิจกรรมประเภทต่าง ๆ มีจำนวนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ทั้งหมด และไม่สนองความต้องการความสนใจของนักเรียน ครูยังขาดความรู้ และ ประสบการณ์ในค่านกิจกรรม

ดังนั้น เพื่อจะจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้ได้ประโยชน์ สูงสุดและคล่องตัวที่สุด ให้บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรจึงน่าจะควักใจเพื่อศึกษา ให้ลึกซึ้งว่ามีสิ่งใดที่ควรจะให้ การสนับสนุนหรือควรให้ข้อเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุง ให้ตรงกับปัญหาและสาเหตุ และวางแผนการบริหารกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ต่อไป

เนื่องจากผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ จึงสนใจเป็นพิเศษที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดนี้ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง ให้การจัดการศึกษาของจังหวัดนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ จังหวัดชัยภูมียังมีลักษณะภูมิประเทศและการจัดการศึกษาที่น่าสนใจกล่าวคือ เป็นจังหวัด ที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีขนาดค่อนข้างกว้างขวาง มี 12 อาเภอ และอีก 1 ถึงอาเภอ สภาพภูมิประเทศของแต่ละอาเภอมีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากมีภูเขา โดครอบทั้งทางคานตะวันตกและตะวันตกเฉียงเหนือ นอกจากนี้ยังมีเทือกเขากันอาเภอ ต่าง ๆ ตอนเหนือถึง 4 อาเภอ แยกอาเภอเมืองกับอาเภอต่าง ๆ ตอนล่าง 5 อาเภอ และอีก 1 ถึง จากลักษณะดังกล่าวทำให้การประกอบอาชีพของราษฎรแตกต่างกันออกไป แม้ว่าอาชีพพื้นฐานจะเกี่ยวข้อกับการเกษตร อึ่งอาศัยน้ำจากธรรมชาติ เศรษฐกิจของ

ประชากรขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้าอากาศ และนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่เข้าไปมีบทบาทเพียงบางส่วน ฐานะทางเศรษฐกิจของประชาชนจึงอยู่ในระดับกลางที่ค่อนข้างมาทางตา

ในด้านการศึกษาในจังหวัดชัยภูมิมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน มีโรงเรียนอนุบาล 3 โรงเรียนประถมศึกษา 714 โรงเรียน กับอีก 33 สาขา โรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน 26 โรงเรียน มีวิทยาลัยวิชาชีพชั้นสูง 4 โรงเรียน แต่ไม่มีวิทยาลัยครูและสถาบันอุดมศึกษา

สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ เมื่อแจกตามเกณฑ์ของกรมสามัญศึกษาแล้ว ปรากฏว่ามีโรงเรียนขนาดใหญ่ 3 โรงเรียน ขนาดกลาง 5 โรงเรียน ขนาดเล็ก 5 โรงเรียน และยังมีขนาดเล็กมากอีก 8 โรงเรียน (รวมโรงเรียนเอกชนขนาดเล็กมาก 1 โรงเรียนด้วย) ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ยังประสงค์จะให้บุตรหลานเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษา และนิยมโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าเอกชน การดูแลมาตรฐานวิชาการและการใช้หลักสูตร และการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 11 โดยศึกษาธิการเขต 11

เนื่องจากโรงเรียนมัศึกษามีขนาดแตกต่างกันและความพร้อมแตกต่างกันไป การจัดกิจกรรมในหลักสูตรจึงทำได้ไม่เท่าเทียมกัน บัจจุบันทางคานมุกลากรเป็นบัจจุบันที่สำคัญ จะเห็นว่าบางโรงเรียนมีบุคลากรที่มีคุณสมบัติเข้าเกณฑ์ที่กรมสามัญกำหนดให้ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม กล่าวคือ คัดเลือกจากผู้ที่มีตำแหน่งอาจารย์ 1 มีประสบการณ์ได้รับการอบรมวิชากิจกรรมประเภทใดประเภทหนึ่งมาแล้ว มีมนุษยสัมพันธ์ดี ทางกรมสามัญจะจัดสรรอัตราตำแหน่งฝ่ายสนับสนุนการเรียนการสอน (ส) ให้ซึ่งหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมจะหาหน้าที่บริหารและประสานงานกิจกรรมได้เต็มที่โดยไม่มีภาระการสอนในหมวดวิชาอื่น ในหลายโรงเรียนยังปรากฏว่าบุคลากรมีจำกัดขาดความพร้อมทั้งด้านความรู้ ประสบการณ์และเวลา รับทำหน้าที่หัวหน้าหมวดกิจกรรมโดยภาวะจำยอม ทำให้ผู้รับตำแหน่งมีความวิตกกังวล และไม่ได้รับความเชื่อถือจากครู

ที่ปรึกษากิจกรรมเท่าที่ควร การจัดกิจกรรมในโรงเรียนประเภทหลังป้อมไม้คลองตัว และไม่สามารถจัดได้ทั่วถึงทุกประเภทตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

ความพร้อมทางด้านการบริหารวิชาการ อาคารสถานที่ที่มีผลต่อการจัด ตารางเรียนกิจกรรมให้ตรงกัน เพื่อให้นักเรียนทั้งหมดสามารถเลือกเข้ากลุ่มกิจกรรม ได้โดยตรงตามความถนัดและความสนใจ โดยไม่ต้องแบ่งชั้นแบ่งระดับ นอกจากนี้ ยังมีผลต่อการจัดคาบชั่วโมงสอนของครูอาจารย์ โดยให้เกิดความเป็นธรรมชาติมากที่สุด

การจัดสรรงบประมาณเพื่อกิจกรรมก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดกิจกรรม ไม้คลองตัวและบรรลุเป้าประสงค์ กิจกรรมบางอย่างมีหลักสูตรสำเร็จ เช่น กิจกรรม ลูกเสือ ยุวกาชาด เนอกรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์และรักษาดินแดน มีระเบียบเกี่ยวกับการ จัดเก็บเงิน และการจ่ายไว้ชัดเจน บางกิจกรรมมีเพียงขอบข่าย หลักการ และ วิธีจัดเสนอไว้ ครูที่ปรึกษาและหัวหน้าหมวดต้องร่วมกันกำหนดหลักสูตร ค่าใช้จ่าย และวัสดุอุปกรณ์เอง นอกจากนั้นแล้ว กิจกรรมบางประเภทยังต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ ต้องการสถานที่เฉพาะ เพราะมีเสียงรบกวน เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี โสตทัศนศึกษา กีฬาและนันทนาการ ต้องมีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ไว้ล่วงหน้า ฉะนั้น การจัดกิจกรรมที่กำหนดในหลักสูตรจะเกิดผลดีแก่ผู้เรียนหรือไม่เพียงใด ย่อมแล้วแต่ ความพร้อมของปัจจัย ด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนอยู่ด้วย

เพื่อให้สามารถมองเห็นสภาพการจัดกิจกรรม ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของ การจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ได้อย่างชัดเจนและลึกซึ้ง ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาจากทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม ครูที่ปรึกษา กิจกรรมซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องของใกล้ชิด ทั้งนี้เพื่อจะได้นำข้อมูลและผลการวิจัยไปใช้ในการ ปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความมุ่งหมาย ของหลักสูตรต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมและครูที่ปรึกษา กิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อจุดประสงค์ วิธีการจัด และผลของการจัดกิจกรรมนักเรียนตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิที่มีต่อจุดประสงค์ วิธีการจัด และผลของการจัดกิจกรรมนักเรียน
3. เพื่อศึกษาประเภทของกิจกรรม จัดอันดับประเภทของกิจกรรมที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ จัดขึ้น
4. เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการจัดกิจกรรมในทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกรมมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ที่จะนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการปรับปรุงการบริหารกิจกรรมนักเรียน และส่งเสริมให้ครูได้เข้าไปมีบทบาทในการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะยังเป็นประโยชน์ต่อกรมสามัญศึกษา กรมวิชาการ เขตการศึกษา สามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการนิเทศการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กระจุกอยู่ในขอบเขตของเนื้อหา กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเฉพาะกิจกรรมที่ระบุไว้ในระเบียบ และคู่มือการจัดกิจกรรม นักเรียนระดับประถมศึกษา และมีชมศึกษา พุทธศักราช 2520 แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2521 และแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 3 พุทธศักราช 2524 (กระทรวงศึกษาธิการ 2524)

2. ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้าได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ 23 โรงเรียน จำนวนครูรวมทั้งสิ้น 1275 คน แบ่งเป็น

ผู้บริหาร	70 คน
ครูหัวหน้าหมวดกิจกรรม	23 คน
ครูที่ปรึกษากิจกรรม	1182 คน
รวมทั้งสิ้น	1275 คน

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสุ่มเฉพาะครูที่ปรึกษากิจกรรมโดยใช้จำนวนร้อยละ 30 ของจำนวนครูที่ปรึกษากิจกรรมของแต่ละโรงเรียน ได้ครูที่ปรึกษากิจกรรมจำนวน 322 คน ส่วนผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม ใช้ประชากรทั้งหมด

4. ตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 ผู้บริหารโรงเรียน

4.1.2 หัวหน้าหมวดกิจกรรม

4.1.3 ครูที่ปรึกษากิจกรรม

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

ทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ในด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม วิธีการจัดกิจกรรม และผลการจัดกิจกรรม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ทัศนะในการจัดกิจกรรมนักเรียนมัธยมศึกษา ในด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน วิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน และผลการจัดกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน

คานียามศัพท์เฉพาะ

1 การจัดกิจกรรมนักเรียน หมายถึง การจัดกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อส่งเสริมการเรียนในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อสนองความสนใจและเพื่อส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัย ของนักเรียนให้เหมาะสมกับสังคมประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตามขอบข่ายประเภทกิจกรรม 10 ประเภท ได้แก่

1.1 กิจกรรมลูกเสือ หรือยุวกาชาด หรือเนตรนารี หรือผู้บำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาดินแดน ซึ่งพัฒนาลักษณะนิสัยนักเรียนโดยเน้นความมีระเบียบวินัย มีลักษณะหลักสูตรเฉพาะอย่าง และมีเครื่องแบบแตกต่างกันออกไป

1.2 กิจกรรมศาสนา เป็นกิจกรรมที่เน้นการเสริมสร้างจริยธรรม อันดีแก่นักเรียน ซึ่งสามารถแยกย่อยเป็นชุมนุมต่าง ๆ ได้เช่น ชุมนุมจริยธรรม ชุมนุมการอยู่ร่วมกัน เพื่อสันติสุข

1.3 กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เน้นการพัฒนาเสริมสร้างและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย อาจแยกเป็นชุมนุมต่าง ๆ ได้เช่น ชุมนุมดนตรีไทย ชุมนุมนานาชาติ

1.4 กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ อาจแยกจัดเป็นชุมนุมเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย (ช ก ท.) ชุมนุมกิจกรรมสหกรณ์ในสถานศึกษา

1.5 กิจกรรมการใช้ห้องสมุด เน้นการฝึกการปฏิบัติงานในห้องสมุด การร่วมการจัดทำหนังสือ การตกแต่งห้องสมุด

1.6 กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย เน้นการส่งเสริมผลผลิตจากสินค้าไทย เช่น ชุมนุมการประดิษฐ์เศษวัสดุ ชุมนุมหัตถกรรมพื้นบ้าน ชุมนุมหัตถกรรมงานไม้ไผ่

1.7 กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนาในด้านอารมย์ของนักเรียนอาจแยกเป็นชุมนุมวิจิตรศิลป์ ชุมนุมการถ่ายภาพ ชุมนุมการออกแบบ และตกแต่งชุมนุมสะสมแสตมป์

1.8 กิจกรรมทัศนศึกษา เน้นระบบการจัดการและเน้นการเสริมสร้างประสบการณ์

1.9 กิจกรรมนันทนาการ ซึ่งหมายความว่าถึงกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งทีบุคคลเข้าร่วมกระทำกันในเวลาว่างด้วยความสมัครใจโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ นอกจากความพอใจและความสนุกเพลิดเพลิน เช่น ชุมนุมฟุตบอล ชุมนุมปฐมพยาบาล ชุมนุมเทเบิลเทนนิส ชุมนุมการละคร

1.10 กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ ในหลักสูตร เช่นชุมนุมกวีนิพนธ์ ชุมนุมโต้วาทีและการพูด ชุมนุมสังคมศึกษา ชุมนุมคณิตศาสตร์ ชุมนุมวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2. ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ข้าราชการครูซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้บริหารและให้การศึกษานในหน่วยงานทางการศึกษา คือ ผู้ช่วยครูใหญ่ ครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

3. หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม ได้แก่ ครูซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งผู้บริหารหรือหัวหน้าสถานศึกษาแต่งตั้งและมอบหมายให้ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

4. ครูที่ปรึกษากิจกรรม หมายถึง ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ผู้ปฏิบัติหน้าที่การสอน และได้รับมอบหมายให้เป็นครูที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนตามนโยบายของโรงเรียน

5. ทักษะต่อการจัดกิจกรรม หมายถึง ความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้า
หมวดวิชากิจกรรมและครูที่ปรึกษากิจกรรมที่มีต่อจุดประสงค์วิธีการจัด และผลการจัด
กิจกรรมนักเรียนตามที่วางไว้ในหลักสูตร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการกล่าวถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียน ผู้วิจัยได้แบ่งการพรรณนาออกเป็น 3 ตอนด้วยกันคือ

1. ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน
2. หลักสูตรใหม่กับการจัดกิจกรรมนักเรียน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียน

1. ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน

คำนิยาม

มีผู้ให้คำนิยามของคำว่ากิจกรรมนักเรียนไว้ต่าง ๆ กัน แต่นักการศึกษาทั่ว ๆ ไป มีความเห็นสอดคล้องกันว่ากิจกรรมนักเรียน หมายถึงกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดให้แก่ นักเรียน นอกเหนือไปจากกิจกรรมปกติในห้องเรียน กิจกรรมที่จัดเพิ่มขึ้นเหล่านี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะสร้างเสริมประสบการณ์ของนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ในหลักสูตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยสนองความสนใจและพัฒนาอุปนิสัยและบุคลิกภาพของนักเรียนให้สมบูรณ์ขึ้นอีกด้วย (วิจิตร วรุฒบางกูร และคณะ 2523 : 58)

กระทรวงศึกษาธิการได้นิยามกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาไว้ 2 รูปแบบคือ

ก. กิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในหลักสูตร หมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อประกอบความเข้าใจในเนื้อหาสาระของบทเรียน ซึ่งผู้สอนอาจจะมีกิจกรรมบางอย่างเพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในบทเรียนให้ดียิ่งขึ้น การจัดนั้นอาจจะจัดในเวลาสอนหรือนอกเวลา โดยผู้สอนร่วมอยู่ด้วย เช่น การจัดสัมมนาทางวิชาการ การจัดภาพยนตร์ การจัดการดูงาน เป็นต้น

ข. กิจกรรมพิเศษ หมายถึงบรรดาการกระทำทั้งหลายที่ถูกกำหนดขึ้นตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อที่จะช่วยเสริมทักษะในการศึกษา โดยการนำประสานเข้ากับการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรใช้วิชาการเป็นอิสระในการที่จะเลือกกระทำ 1 กิจกรรมต่อ 1 ภาคเรียน แต่ไม่ใช่ประกอบในชั่วโมงเรียน โดยเน้นถึงวัตถุประสงค์ยาวจนต่อความรับผิดชอบช่วยเหลือตนเองภายในขอบข่ายที่ถูกกำหนดขึ้น (สำนักนายกรัฐมนตรี 2525 . 6)

ความเป็นมาของการจัดกิจกรรมในโรงเรียน

กิจกรรมนักเรียนมีผู้จัดทำมานานแล้ว จะเห็นได้จากประวัติศาสตร์ของชาวเอเชนส์ และสปาคาร์ ว่าได้มีการจัดกิจกรรม คนตรี การมีส่วนร่วมในการปกครอง เป็นต้น การจัดกิจกรรมนักเรียนในอเมริกาเริ่มต้นด้วยนักการศึกษาชื่อ จอห์น ดูย (John Dewey) ได้ให้ความคิดเห็นว่า "การศึกษาคือการรวบรวมประสบการณ์" คำว่า "ประสบการณ์" นั้น หมายถึง การที่ตัวนักเรียนปะทะกับสิ่งแวดล้อมหน้าที่ของครูคือ การที่จะต้องจัดหาสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้แก่เด็ก และเมื่อประมาณ 45 ปีที่แล้วมา เฟรทเวล (Fretwell) ได้เปิดสอนวิชา Extra-Curricular activities ที่วิทยาลัยครูของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ในนิวยอร์ก (Teacher College Columbia University, New York หลังจากนั้นโรงเรียนต่าง ๆ ก็เริ่มต้นตัวและเห็นความสำคัญของกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนักเรียนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้เริ่มมีการแข่งขันกีฬา การฝึกพูดปาฐกถาอย่างเป็นทางการในสมัยรัชกาลที่ 5 ต่อมาระยะ พ.ศ. 2490 - 2500 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นระยะที่มีการสำรวจภาวะทางการศึกษา มีการส่งครูไปศึกษาต่อต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปศึกษาที่สหรัฐอเมริกา นักการศึกษาของไทยที่

กลับมาจากการศึกษาในสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มเผยแพร่แนวความคิดที่ตนได้ไปพบเห็น
 แก่นการศึกษาทั่วประเทศ นับว่าเป็นการพัฒนาการศึกษาวิชาที่นำมาเผยแพร่เรียกว่า
 การศึกษาแผนใหม่ เช่น หลักการเรียนการสอนแผนใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แนว
 ความคิดเห็นของพวก Progressivism ซึ่งมีจอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เป็น
 ผู้นำ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรได้แนวความคิดมาจากสหรัฐอเมริกา
 ในระยะแรก เป็นระยะทดลองปฏิบัติตามแนวความคิดใหม่ แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ
 เท่าที่ควร ต่อมาเมื่อผู้เข้าใจและเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมมากขึ้น จึงมีการ
 ส่งเสริมให้จัดขึ้นในทุกระดับอย่างกว้างขวาง ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2516 - 2519
 กิจกรรมนักเรียนนักศึกษาก้าวหน้าไปมาก และมีการเมืองเข้าไปแทรกแซงกิจกรรม
 นักเรียนทำให้ตกเป็นเครื่องมือของผู้ไม่ประสงค์ดี ทำให้ภาพพจน์ของนักเรียนนักศึกษา
 เสื่อมเสียและยังมีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติด้วย รัฐบาลจึงมีมติให้จัดการจัด
 กิจกรรมนักเรียนไว้ระยะหนึ่ง จนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเมื่อ พ.ศ. 2521
 จึงได้มีการฟื้นฟูการจัดกิจกรรมอย่างจริงจังขึ้น โดยจัดเป็นหลักสูตรวิชากิจกรรม โดย
 ให้สอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษาและแผนการศึกษาแห่งชาติ

คุณค่าของการจัดกิจกรรมนักเรียน

วิจิตร วรุตบางกูร และคณะ (วิจิตร วรุตบางกูร และสุพิชญา ชีระกุล
 2523 : 59) ได้กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของกิจกรรมนักเรียนที่ปีตอนนักเรียน
 ไว้ว่า

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกและได้แสดงความสามารถของตนเอง
 อย่างเต็มที่
2. ค้นหาและฝึกฝนลักษณะของการเป็นผู้นำที่แอบแฝงอยู่ในตัวเด็กให้เด่นชัด
 ขึ้น

3. เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการทาคณิตให้เป็นพลเมืองดี
4. เปิดโอกาสให้เด็กใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวม
5. ส่งเสริมความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ในเด็ก

หลักการจัดกิจกรรมให้เกิดผลดี

- เพื่อให้การจัดกิจกรรมบังเกิดผลดี (วิจิตร วรุทบางกูร และคณะ 59 - 60) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมไว้ว่า ผู้บริหารการศึกษาควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้
1. กิจกรรมทุกประเภทต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของครู และผู้บริหารอย่างใกล้ชิด
 2. ต้องมีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมความเจริญด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
 3. จำนวนชนิดและประเภทของกิจกรรมควรได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนและความต้องการของนักเรียน
 4. ต้องมีวิธีการจำกัดจำนวนกิจกรรม จำนวนสมาชิกที่จะเข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมเหล่านั้นด้วย
 5. ควรมีการแนะนำเกี่ยวกับการเลือกกิจกรรม
 6. ครูและนักเรียนทุกคนมีสิทธิในการเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น
 7. เวลา สถานที่ และภาวะเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงเสมอ
 8. กิจกรรมทุกอย่าง ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาการของเด็ก ไม่ใช่เพื่อความดีความชอบของครูหรือนักเรียน
 9. พยายามหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง และปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมบางอย่าง
 10. หากมีเรื่องเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง จะต้องแสดงรายรับรายจ่ายให้ละเอียด

2. หลักสูตรใหม่กับการจัดกิจกรรมนักเรียน

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2524 ได้กล่าวถึงหลักสูตรการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้ตามหลักการและเหตุผลว่า เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะปลูกฝังเยาวชนของชาติไทยให้มีคุณธรรมระเบียบวินัย จงรักภักดีต่อสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ตลอดจนการดำรงส่งเสริมเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย เพื่อความเป็นเอกราช ความมั่นคงของชาติ ตลอดจนไป และเพื่อเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาล และให้สอดคล้องกับความต้องการของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จึงได้กำหนดจุดประสงค์รวมและวางหลักเกณฑ์และวิธีการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

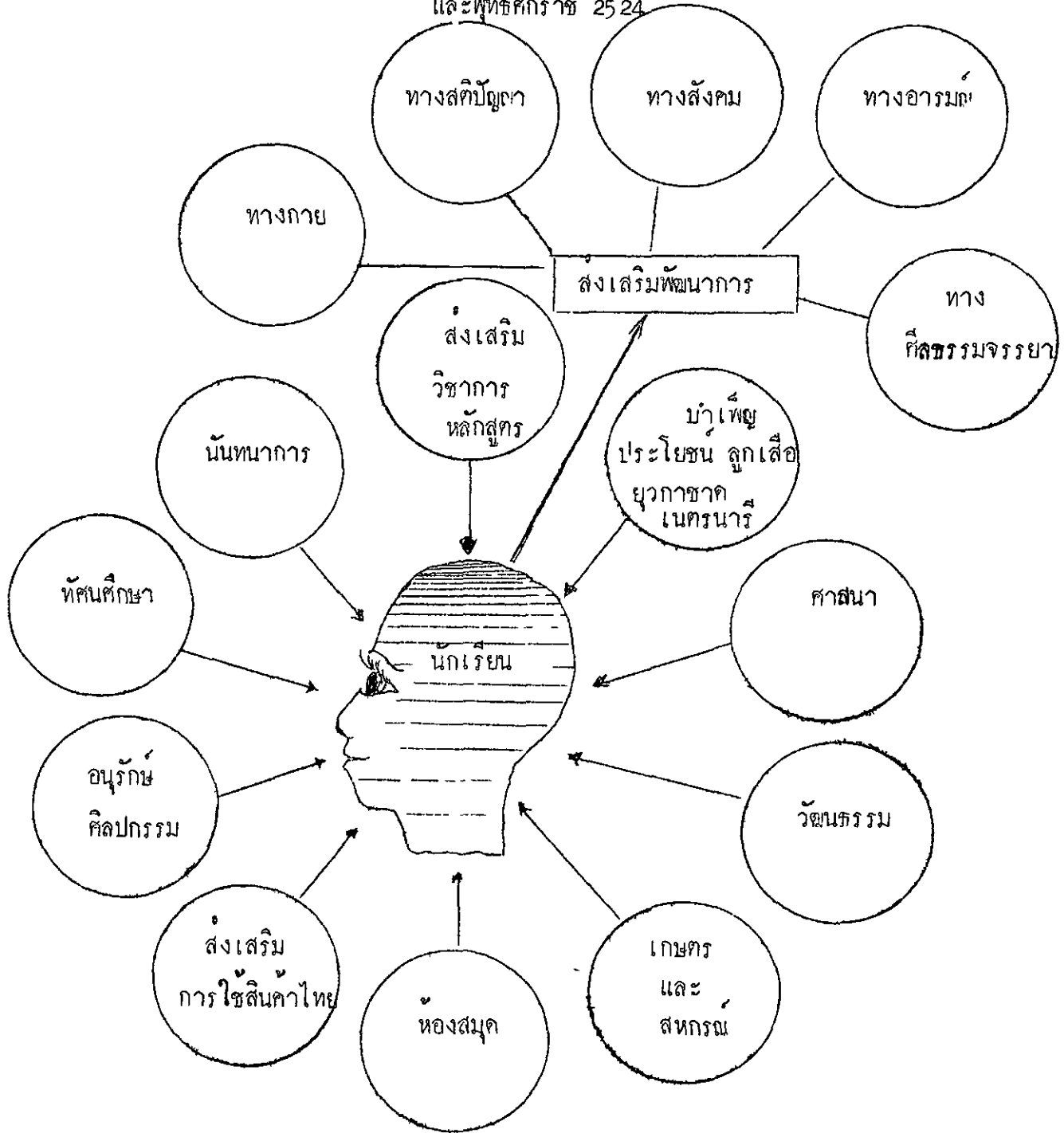
จุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม

1. เพื่อให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย
2. เพื่อให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบัน ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
3. เพื่อให้มีความเข้าใจและเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
4. เพื่อให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามสิทธิ์และหน้าที่ภายในขอบเขตของกฎหมาย
5. เพื่อให้มีความซาบซึ้งในคุณค่า การงไว้และส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทย
6. เพื่อให้เกิดความรักและความสามัคคีในหมู่คณะ
7. เพื่อส่งเสริมทักษะความฉับ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
8. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ และรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์

9. เพื่อให้รู้จักบาเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และสร้างเสริมความมั่นคงของชาติ
10. เพื่อให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม
11. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา

ความสำคัญของการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรมัธยมศึกษาสามารถแสดงเป็น
ภาพโครงข่ายได้ดังนี้

รูปแบบแสดงขอบข่ายและความสำคัญของการจัดกิจกรรม ความหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 และพุทธศักราช 2524

ที่มา การศึกษา 11, เขต นครราชสีมา เอกสารประกอบการอบรมสัมมนาผู้ช่วยฝ่ายบริหาร และหัวหน้าหมวดกิจกรรม กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2525, 12 หน้า

หลักเกณฑ์การจัดกิจกรรม

หลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมที่ระบุไว้ในคู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถม และมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2520 แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2511 และ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 3 พุทธศักราช 2524 มีดังนี้

1. การจัดกิจกรรมต้องเป็นไปตามนโยบายหลักของรัฐบาล ในการดำเนินงานพัฒนาการศึกษา เพื่อส่งเสริมความเจริญและความมั่นคงของชาติ
 2. จะต้องเป็นไปเพื่อวางรากฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
 3. จะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้มีระเบียบวินัยในตนเอง
 4. จะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนและครู
 5. การจัดกิจกรรมจะต้องปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
 6. การจัดกิจกรรมใด ๆ จะต้องมีการและระเบียบข้อบังคับของกิจกรรม โครงการ และระเบียบข้อบังคับนั้นจะต้องเป็นของโรงเรียน
 7. นักเรียนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมอย่างหนึ่ง ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ไม่น้อยกว่าหนึ่งอย่าง การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนในแต่ละภาคเรียน จะเป็นกิจกรรมอย่างเดียวกันหรือไม่ก็ได้
 8. ทุกกิจกรรมจะต้องมีครู-อาจารย์ ในโรงเรียน เข้าร่วมรับผิดชอบ
- ดำเนินการ
9. การจัดให้มีกิจกรรมเลือกใด ๆ หรือไม่ให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษานั้น ๆ
 10. บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมจะต้องเป็นบุคคลที่อยู่ปัจจุบันในสถานศึกษานั้น ๆ เว้นแต่วิทยากรให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าสถานศึกษา
 11. การจัดกิจกรรมใด ๆ ให้โรงเรียนควบคุมเรื่องการรับ-จ่ายเงินหรือพัสดุสิ่งของอื่น ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบและประหยัด เพื่อความมั่นคงและปลอดภัยของชาติ

12. ในกรณีที่หัวหน้าสถานศึกษา พิจารณาเห็นว่า กิจกรรมใด ๆ ไม่เหมาะสม มีการกระทำหรืออาจนำมาซึ่งภัยอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ ให้หัวหน้าสถานศึกษาสั่งยกเลิกกิจกรรมนั้น ๆ เสีย ให้กรมเจ้าสังกัดควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2524 * ไม่มีเลขหน้า)

ภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม

คู่มือครูแนวทางการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยเน้นลักษณะนิสัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาได้กำหนดภาระหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมไว้อย่างชัดเจนดังนี้คือ

ก. ผู้บริหารมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายของโรงเรียนในการจัดกิจกรรมให้แน่ชัด
2. กำหนดระเบียบการจัดกิจกรรมนักเรียน
3. วางแผนงานกิจกรรมนักเรียนโดยรวมรวบรวมข้อมูล และศึกษาสภาพความพร้อมของโรงเรียนต้นบุคลากร สถานที่ อุปกรณ์ งบประมาณ
4. ตัดสินใจเลือกเปิดกิจกรรมตามความพร้อม
5. รายงานการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ และการจัดชุมนุมต่าง ๆ ในแต่ละภาคเรียนให้เจ้าสังกัดทราบ
6. สั่งยกเลิกหรือระงับกิจกรรมหรือชุมนุมต่าง ๆ ที่เห็นว่าก่อให้เกิดปัญหาหรือไม่เหมาะสมหรือมีการกระทำที่อาจนำมาซึ่งภัยอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ
7. จัดระบบงานหรือรูปองค์การของสภการบริหารงานกิจกรรม
8. กำหนดขอช่วยหน้าที่ความรับผิดชอบของหัวหน้าหมวดกิจกรรมและครูกิจกรรมให้ชัดเจน
9. รวบรวมความคิดเห็นข้อเสนอแนะของทุกฝ่าย เพื่อประเมินผลการจัดกิจกรรมและนำไปสู่การปรับปรุงงานต่อไป

ข. หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมมีหน้าที่ดังนี้คือ

1. ช่วยหัวหน้าสถานศึกษาในการจัดทำแผนงานและโครงการกิจกรรม
2. ร่วมกับครูที่ปรึกษากิจกรรมกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเลือกเรียนกิจกรรม

นั้น ๆ

3. ควบคุมดูแล เพื่อให้การดำเนินการกิจกรรมนักเรียนเป็นไปตามเป้าหมาย และระเบียบแบบแผนของทางราชการ

4. จัดทำโครงการงบประมาณรายจ่ายให้หมวดกิจกรรม

5. วิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินการจัดกิจกรรม เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและแก้ปัญหานั้น ๆ

6. เป็นที่ปรึกษาของครูที่ปรึกษากิจกรรมในการดำเนินการจัดกิจกรรม

7. นิเทศการปฏิบัติงาน การใช้วัสดุอุปกรณ์ของครูที่ปรึกษากิจกรรม

8. จัดหาอุปกรณ์สำหรับใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม

9. ติดต่อประสานงานด้านกิจกรรมกับข้าราชการครูทั้งในสถานศึกษาและ

นอกสถานศึกษา

10. เสนอความเห็นต่อหัวหน้าสถานศึกษาในกรณีที่เห็นควรยกเลิกกิจกรรม

บางประเภท

11. ประเมินผลงานการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม เสนอต่อหัวหน้าสถานศึกษา

ทุกปลายภาคเรียน

ค. ครูที่ปรึกษากิจกรรมมีหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ

1. รับผิดชอบการดำเนินการจัดกิจกรรม

2. จัดทำระเบียบข้อบังคับของแต่ละกิจกรรม

3. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนเข้าใจความมุ่งหมายและแนวทางการจัดกิจกรรม

แต่ละกิจกรรม

4. ดำเนินการรับสมัครสมาชิก

5. จัดประชุมปฐมนิเทศแก่สมาชิก
6. ร่วมกับคณะกรรมการดำเนินการ (นักเรียน) จัดหาแผนปฏิบัติงานและกำหนดโครงการต่าง ๆ ของแต่ละกิจกรรมหรือชุมนุม
7. จัดหาปฏิทินปฏิบัติงาน
8. ควบคุมกิจกรรมให้เป็นไปตามปฏิทินการปฏิบัติงานของแต่ละกิจกรรม
9. ปรับปรุงให้สมาชิกได้พัฒนาตามนโยบายของโรงเรียน
10. ช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาและร่วมทำกิจกรรมกับสมาชิกอย่างใกล้ชิด
11. ประสานงานกับครู-อาจารย์ในโรงเรียน ครูที่ปรึกษากิจกรรมกับหัวหน้าหมวดกิจกรรมเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปด้วยความราบรื่น
12. ประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมของสมาชิกทุกครั้ง และทุกสิ้นภาค เพื่อปรับปรุง
13. รายงานการประเมินผลต่อหัวหน้าหมวดกิจกรรมและหัวหน้าสถานศึกษา ประเภทของกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

กิจกรรมที่กำหนดไว้ทั้งสิ้นมี 10 ประเภท โดยมีจุดประสงค์รวมครอบคลุมไว้ 11 ข้อด้วยกันดังกล่าวนมาแล้วข้างต้น การจัดกิจกรรมแต่ละประเภท จะจัดให้สนองจุดประสงค์ข้อใดบ้างให้แล้วแต่นโยบายของโรงเรียน และผู้จัดจะตั้งจุดประสงค์ไว้ ไม่จำเป็นต้องครบทุกข้อ กิจกรรม 10 ประเภทที่กำหนดไว้มีดังนี้คือ

1. กิจกรรมลูกเสือหรือยุวกาชาดหรือเนตรนารีหรือกิจกรรมผู้บำเพ็ญประโยชน์และกิจกรรมการรักษาดินแดน
2. กิจกรรมศาสนา
3. กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
4. กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
5. กิจกรรมการใช้ห้องสมุด

6. กิจกรรมการใช้สินค้าไทย
7. กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม
8. กิจกรรมทัศนศึกษา
9. กิจกรรมนันทนาการ
10. กิจกรรมส่งเสริมวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร

ตัวอย่างของเป้าหมายลักษณะที่ต้องการ เน้นในแต่ละกิจกรรม

เป้าหมายลักษณะที่ต้องการ เน้นในแต่ละกิจกรรมที่แสดงมานี้ เป็นเพียงตัวอย่างที่เสนอมานี้เป็นแนวทางให้เห็นเท่านั้น เวลาที่โรงเรียนจัดดำเนินการ โรงเรียนต้องทบทวนการดำเนินการ ซึ่งแล้วแต่จะคิด แต่อย่างไรก็ตามก็ให้ยึดแนวทางไว้จะได้เป็นจุดยืนที่จะยึดเป็นหลักปฏิบัติโดยทั่วถึง และโรงเรียนจะยืดหยุ่นอย่างไรก็ได้ดังนี้

<u>ชื่อกิจกรรม</u>	<u>เป้าหมายและลักษณะนิสัยที่ต้องการ เน้น</u>
กิจกรรมลูกเสือหรือยุวภาษาชาดหรือเนตรนารีหรือกิจกรรมผู้บำเพ็ญประโยชน์หรือกิจกรรมรักษาคินแดน	- ฝึกนิสัยรักความเป็นระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต เห็นอกเห็นใจผู้อื่น บำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมและยึดมั่นในกาปฏิญาณและกฎข้อบังคับ
กิจกรรมศาสนา	- ศรัทธาในคำสั่งสอนของศาสนาด้วยการวิเคราะห์เหตุผล และเชื่อในประโยชน์ที่เกิดขึ้น - ปฏิบัติตนเยี่ยงศาสนิกชนที่ดีเพื่อสังคม

ข้อกิจกรรม

เป้าหมายและลักษณะนิสัยที่ต้องการเน้น

กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

- ปฏิบัติตนถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย เพราะ
รู้คุณค่า
- ศรัทธาประเพณีไทยจากแก่นแท้ของ
ประเพณีและสืบทอดประเพณีและช่วย
ส่งเสริมและพัฒนาให้วัฒนธรรมเปลี่ยนแปลง
เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและภาวะ
ของสังคม

กิจกรรม ช ก.ท

- ศรัทธาในอาชีพเกษตรมีความขยันอดทน
นาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับปรุงพัฒนา
งานในอาชีพเพื่อเพิ่มผลผลิตยินดีเผยแพร่
ความรู้ให้แก่บุคคลในอาชีพเดียวกัน
ปฏิบัติตาม

กิจกรรมสหกรณ์ร้านค้าในโรงเรียน

- ศรัทธาในการรวมกลุ่มเพื่อประโยชน์ของ
กลุ่มโดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันเป็นพื้นฐาน
แห่งความเชื่อถือและความซื่อสัตย์สุจริต

กิจกรรมการใช้ห้องสมุด

- มีความกระตือรือร้น สนใจและชอบ
การศึกษาค้นหาหาความรู้ด้วยตนเอง
และเชื่อเพื่อที่จะเผยแพร่ความรู้ให้ผู้อื่น
ด้วยวิธีการต่าง ๆ

กิจกรรมส่งเสริมสินค้าไทย

- มีความซาบซึ้งเห็นคุณค่าและเกิดศรัทธา
นิยมใช้สินค้าไทยในการดำรงชีวิตประจำวัน
มากกว่าสินค้าต่างชาติ

ชื่อกิจกรรม

เป้าหมายและลักษณะนิสัยที่ต้องการเน้น

กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและ
สิ่งแวดล้อม

- เกิดศรัทธาเห็นคุณค่าในการดำรงรักษา
ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อชีวิต และ
เป็นมรดกตกทอดต่ออนุชนรุ่นต่อไป

กิจกรรมทัศนศึกษา

- มีความกระตือรือร้น ชอบงานบริการให้
ความช่วยเหลือผู้อื่น ชอบศึกษาค้นคว้า
ด้านการท่องเที่ยว

กิจกรรมนันทนาการ

- ชอบความสนุกสนาน ชอบรวมกลุ่มโดย
เคารพในกติกาที่กำหนดร่วมกัน

- คนตรี

- กีฬา

- งานอดิเรก

ฯลฯ

กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ
ในหลักสูตร

- ชอบศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ ประดิษฐ์
โดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์
เพื่อเป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ

- กิจกรรมชุมนุมวิทยาศาสตร์

(กรมสามัญศึกษา 2525 : 61 - 62)

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมศาสนาพุทธ (เฉพาะแผนการดำเนินงาน)

1. จุดประสงค์

- 1.1 ให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติงานร่วมกันและปฏิบัติเยี่ยงผู้มีคุณธรรม
- 1.2 เพื่อปลูกฝังและสร้างเสริมลักษณะนิสัยตามค่านิยมพื้นฐาน 5

ประการ

2. กิจกรรมที่ควรทำเป็นโครงการย่อยคือ

2.1 การสวดมนต์ไหว้พระ

2.2 กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันอาสาฬหบูชา วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา เป็นต้น

2.3 กิจกรรมตามประเพณีนิยม เช่น การไหว้ครู การแสดงตนเป็นพุทธนามกะ การหาบุญวันธรรมะสวณะ การอาราธนาศีล การอาราธนาธรรม การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า ฯลฯ

3. ในแต่ละโครงการย่อย ควรกำหนดจุดประสงค์และวิธีดำเนินการ ตลอดจนการประเมินผลด้วย ในวิธีดำเนินการควรจัดให้มีการอภิปรายเพื่อวิเคราะห์ว่าในกิจกรรมนั้น ๆ มีส่วนใดเกี่ยวข้องกับศาสนาวัตถุ ศาสนสถาน ศาสนพิธี ศาสนบุคคล และศาสนธรรม สาระสำคัญของศาสนา ที่เกี่ยวข้องในแต่ละครั้งคืออะไร พุทธศาสนิกชนที่ควรจะต้องดำเนินการอย่างไร

4. จัดให้มีการปฏิบัติตามโครงการย่อย โดยให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติและหากมีงานที่ต้องทำหลายอย่างให้แบ่งงาน และกำหนดการประสานงานกัน

5. การประเมินผล ครูควรมีแบบประเมินและหัวข้อการประเมินให้นักเรียน

ข้อสังเกต

ในการศึกษาละเอียดของโครงการให้พิจารณาตามความเหมาะสมของสภาพโรงเรียน หากจำเป็นต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ด้วย ครูที่ปรึกษาต้องเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมแจ้งให้ผู้บริหารทราบ เพื่อการตั้งงบประมาณ ควรหาอย่างประหยัด และไม่จำเป็นต้องเหมือนกันทุกโรงเรียน

งานที่ควรทำประกอบการทำกิจกรรม มีแนวทางที่จะเสนอแนะไว้เพื่อการศึกษา และเลือกทำตามความเหมาะสมมีดังนี้

1. การจัดทำป้ายนิเทศ
 2. การเชิญวิทยากรมาบรรยาย
 3. การสาธิตตามโอกาสที่พอจะทำได้
 4. การรวมกิจกรรมกับกิจกรรมอื่น ๆ เช่น งานไหว้ครู กิจกรรมศาสนา อาจจะร่วมจัดและรับผิดชอบเรื่องการนิมนต์พระ การตั้งโต๊ะหมู่บูชา โดยที่ชุมนุมหรือกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เป็นเจ้าของเรื่องงานไหว้ครู นักเรียนทุกคนรวมกิจกรรมนี้
 5. การจัดให้มีการประกวด แข่งขันการตอบปัญหาธรรมะหรือประกวดบทความทางศาสนา
 6. การบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับกิจกรรมอื่นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
 7. การจัดนิทรรศการทางศาสนา
- ตัวอย่างแผนดำเนินการกิจกรรมศาสนา
1. การรับสมาชิกใหม่
 2. การปฐมนิเทศ
 3. การตั้งคณะกรรมการ
 4. การสวดมนต์ไหว้พระ
 5. วันวิสาขบูชา
 6. การแสดงตนเป็นพุทธมามกะ
 7. งานวันไหว้ครู
 8. วันอาสาฬหบูชา-วันเข้าพรรษา
 9. งานปีใหม่
 10. วันมาฆบูชา
 11. การบรรยายหรืออภิปรายกอนทากิจกรรม
 12. นิทรรศการ

13. ประเมินผลโครงการย่อย

14. ประเมินผลกิจกรรมศาสนา

เนื่องจากหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรม ดังแสดงไว้ข้างต้นแล้วนั้น ศึกษานิเทศก์เขตการศึกษา 4 (หน่วยศึกษานิเทศก์ 2522 : 93) ได้พัฒนาหลักเกณฑ์วิธีการจัดกิจกรรมนักเรียนและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดเพื่อช่วยจัดวางตัวนักเรียนในด้านสังคมและการเรียน โรงเรียนอาจจัดกิจกรรมหลาย ๆ ประเภท ภายใต้ชื่อกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งแบ่งจัดได้เป็นสองประเภทคือ

1. ชุมนุมตามความสนใจ ชุมนุมประเภทนี้เป็นที่รวมเด็กที่มีความสนใจคล้ายๆ กัน เข้าด้วยกัน แล้วจัดกิจกรรมตามความสนใจนั้น ๆ อาจเป็นด้านวิชาการหรือไม่ใช่ วิชาการก็ได้ เช่น ชุมนุมภาษาไทย ชุมนุมยูวกลีลา ชุมนุมหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

2. ชุมนุมที่จัดขึ้นโดยแบ่งเด็กคละกันไป จัดขึ้นเพื่อให้เด็กมีโอกาสฝึกทำงาน และเล่นด้วยกัน รู้จักรับผิดชอบร่วมกัน คานึงถึงชื่อเสียงและประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว เป็นการดึงเด็กออกจากห้องโดยไม่ให้เด็กหมกมุ่นเฉพาะห้องของตนมากเกินไป

ชุนุมประเภทแรกจัดได้ยากกว่าประเภทหลัง แต่ถ้าจัดได้จะเป็นประโยชน์มาก เพราะเด็กมีโอกาสสำรวจ ความรู้ที่ตนสนใจ ฝึกทักษะที่ตนถนัดเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกอาชีพต่อไปในอนาคต โรงเรียนที่จะจัดแบบนี้ได้จะต้องมีครูที่มีความรู้ ความสนใจในเรื่องเหล่านั้นอย่างแท้จริง ซึ่งจะทำให้รู้สึกสนุก และเป็นพี่เลี้ยงเด็กได้เต็มที่

ก่อนที่โรงเรียนจะตัดสินใจให้มีชุนุมใดบ้าง โรงเรียนต้องออกแบบสอบถาม ความสนใจของเด็กก่อน แล้วรวบรวมความสนใจเหล่านั้น เข้าด้วยกัน จึงจัดเป็นชุนุมขึ้น ชุมนุมใดที่มีผู้สนใจน้อยจัดแล้วไม่คุ้มค่า ไม่คุ้มแรงก็ไม่ต้องจัด และชุนุมที่จัดขึ้นนั้นต้องสามารถระบุในรายละเอียดได้ว่าเป็นชุนุมย่อยที่ขึ้นอยู่กับกิจกรรมประเภทใดตามขอบข่ายที่กำหนดไว้ 10 ประเภท นั้น โรงเรียนต้องพึงระลึกว่าคุณค่าของการจัดกิจกรรมโดยผ่านการ จัดตั้งชุนุมขึ้นในโรงเรียนไม่ใช่เป็นแบบอัตโนมัติ แต่เป็นแบบศักยภาพซึ่งได้รับ

การคาดหวังให้เป็นกิจกรรมพิเศษที่ขึ้นอยู่กับความสนใจตามปกติของเด็กและคาเนินงาน ภายใต้คำแนะนำที่ฉลาดและลึกซึ้งของคุณ

นอกจากนี้แล้ว จูโร ลียากาส (จูโร ลียากาส 2526 * 7) ได้เสนอแนะแนวคิดในการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมไว้ในการสัมมนาครูหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม โรงเรียนสังกัดส่วนกลางไว้ดังนี้คือ

1. ในการจัดกิจกรรมนั้นควรให้เด็กเลือกเข้ากิจกรรมตามความถนัดความสนใจต่าง ๆ ไม่เป็นการบังคับ ตามระเบียบบังคับให้นักเรียนต้องร่วมกิจกรรม แต่ไม่บังคับว่าต้องร่วมกิจกรรมอะไร

2. ไม่ควรนำคะแนนมาใช้ในการจัดกิจกรรม หรือนำมาเป็นสิ่งขู่ควรราน่าสิ่งอื่นซึ่งมีโทษคะแนนเป็นสิ่งเร้า เช่น เน้นให้เห็นคุณค่า มีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมนั้น สนุกสนานเพลิดเพลิน เน้นให้เห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม ฯลฯ ปัจจุบันการศึกษาเล่าเรียนมีไว้เรียนเพื่อเอาคะแนนแต่เราเรียนเพื่ออนาคต เพื่อการดำรงชีวิต กิจกรรมก็เช่นเดียวกัน เราเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดคุณค่า เกิดประโยชน์ต่อตนเอง พัฒนาตนเองให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และอยู่รวมในสังคมได้ดี

3. การจัดกิจกรรมนักเรียน ควรเป็นเรื่องของนักเรียนจริง ๆ เป็นลักษณะแบบ Student Center คือให้เด็กจัดการเอง วางแผนเอง แต่ระยะที่เด็กยังไม่สามารถดำเนินการได้เอง ครูจึงจำเป็นต้องโอบอุ้มคอยชี้แนะ เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้เด็กอยู่ในกรอบ ประเพณี ไม่ออกนอกกรอบนอกทาง การจัดกิจกรรมลักษณะนี้ครูจึงมีไชยุดดาเนินการ เปรียบเสมือนครูเป็นผู้กำกับการแสดงและมีนักเรียนเป็นผู้แสดง

4. การจัดกิจกรรมทุกประเภทต้องมีการมีระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อเป็นแนวทางให้เด็กดำเนินการได้อย่างถูกต้อง

การประเมินผลงานกิจกรรม

1. จุดมุ่งหมายในการประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าการทำงานได้ผลตามจุดประสงค์หรือไม่ และรวบรวมข้อมูลสำหรับวิเคราะห์งานว่าปัญหาหรือข้อบกพร่องตรงส่วนไหนบ้าง ซึ่งจะได้อะไรไป สำหรับการประเมินผลงานกิจกรรมนั้น ๆ

2. ผู้มีส่วนร่วมในการประเมิน

2.1 นักเรียนประเมินผลตนเองและประเมินเพื่อนร่วมงานตาม

จุดประสงค์ปลายทางของกิจกรรม

2.2 ครูที่ปรึกษา ประเมินผลการทำงานของตนเองว่า ได้ผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และประเมินการทำงานของนักเรียนโดยดูที่ผลงานของนักเรียนว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ โดยตรวจสอบแบบประเมินตนเองและแบบบันทึกการทำงานของนักเรียน และสังเกตพฤติกรรม เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ว่าถ้าไม่ได้อาจเป็นเพราะสาเหตุที่ตัวครูที่ปรึกษาเอง หรือเป็นเพราะตัวนักเรียน เพื่อที่จะแก้ปัญหา

2.3 ครูผู้ร่วมงาน ประเมินเพื่อปรับปรุงและรักษาคุณภาพการจัดกิจกรรมในโรงเรียน โดยประเมินตนเองเรื่องการให้ความร่วมมือ ความสนใจ ความรู้สึกต่องาน และประเมินงานของผู้อื่น

2.4 ผู้บริหารประเมินเพื่อควบคุมการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียนให้ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยประเมินตนเองในด้านการบริหาร และประเมินผลการจัดกิจกรรมในโรงเรียน โดยมีขอบเขตที่ตั้งไว้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ แบบประเมินสำหรับแบบประเมินนั้นมีลักษณะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ประเมิน และการสังเกตพฤติกรรม ประเมินแล้วให้นำหน้ากระดาษเพื่อนามาแปลความหมายอีกต่อหนึ่งตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งไม่เหมือนกันในแต่ละโรงเรียนแต่ละประเภท และแบบของการประเมิน (กรมสามัญศึกษา 2526 : 43 - 56)

3. เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักเรียน

สกิลแมน (Skillman. 1959 : 1958) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับผลสำเร็จทางการศึกษาของโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยปี 1958" กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 โรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามโรงเรียน ในกรุงเทพฯ ประเทศไทย ซึ่งมีกิจกรรมนอกห้องเรียนแบ่งเป็นสี่ชนิด คือ สถานักเรียนและกรรมการชั้น ชุมนุมทางการศึกษา ชุมนุมหนังสือพิมพ์ ละคร คนตรี และชุมนุมผู้สนใจสิ่งพิเศษต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างมีนักเรียนที่ร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน 123 คน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย 94 คน และสุ่มตัวอย่างนักเรียนอีก 194 คน จากทุกโรงเรียนมาเปรียบเทียบกันเป็นคู่ ๆ ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนกับการไม่เข้าร่วมกิจกรรม โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา อายุ จำนวนปีที่ศึกษาในโรงเรียน และฐานะทางครอบครัวเท่าเทียมกัน พบว่า ผลการเรียนของผู้เข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนจะสูงกว่าผู้ที่ไม่ร่วมกิจกรรม

ฮัมฟรีย์ (Humphrey. 1960 : 125 - 131) ได้ศึกษาว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนอกโรงเรียนมีผลต่อการศึกษาอย่างไรบ้าง โดยศึกษาจากนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และเจ้าของโรงเรียน ด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ฮัมฟรีย์ ได้แบ่งกิจกรรมนอกโรงเรียนไว้เป็น 10 ชนิดคือ กิจกรรมด้านสังคม กิจกรรมการท่องเที่ยว กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ กิจกรรมการอ่าน กิจกรรมการทากาบ้าน กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการทำงานนอกบ้าน กิจกรรมการฝีมือและงานอดิเรกอื่น ๆ กิจกรรมเกี่ยวกับโทรทัศน์ กิจกรรมเกี่ยวกับการดูภาพยนตร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผู้ปกครองส่วนมากเห็นว่าเด็กของตนมีความสนใจกิจกรรมนอกโรงเรียนมาก
2. เด็กชายชอบรวมกลุ่มกิจกรรมมากกว่าเด็กหญิง

3. เด็กฐานะทางเศรษฐกิจไม่ค่อยมีค่าใช้จ่ายในการทำงานเพื่อครอบครัวหรือตนเองมากกว่าเด็กฐานะร่ำรวย

4. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาว่างกิจกรรมออกไปนอกรั้วโรงเรียนมาก เช่น อ่านหนังสือ ศิลปะ และสังคม ในขณะที่เดียวกัน เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาในการว่างกิจกรรมเช่นกัน แต่เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับโทรทัศน์ ร้องเพลง และเกมส์เล่นต่าง ๆ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและวิชาภาษาอังกฤษ กับกิจกรรมนอกรั้วโรงเรียนมีค่าเป็นบวก แต่ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ยกเว้นภาษาอังกฤษกับกิจกรรมการดูโทรทัศน์มีค่าเป็นลบ

6. นักเรียนใช้เวลาดูโทรทัศน์มากผิดปกติ

สตีร์วอลท์ (Stierwalt, 1966 : 4057 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ของกิจกรรมในโรงเรียนกับความสำเร็จในด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากับชนิดของกิจกรรมนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจแตกต่างกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 365 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 11 แห่ง ในโอกลาโฮมาซิตี โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ของแคลิฟอร์เนีย เป็นเครื่องมือพบว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมและหลังเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว นักเรียนมีคะแนนแตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะแนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมจะมากกว่าคะแนนก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมก็ตามก็ไม่อาจยืนยันได้ว่าความแตกต่างในผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานั้นมีสาเหตุมาจากการเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนั้นยังพบว่า ชนิดของกิจกรรมซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน แต่เมื่อเปรียบเทียบฐานะทางสังคม เศรษฐกิจของนักเรียนแล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีความแตกต่างกันมาก

ดูฮาน (Doohan. 1969 : 2146) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 ในโรงเรียน เพื่อทราบโปรแกรมกิจกรรมปัญหาและการประเมินผล โดยศึกษาจาก
 โรงเรียนในรัฐเมน สหรัฐอเมริกา สี่แห่ง ผลของการศึกษาพบว่า นักเรียนจำนวนมาก
 ต้องอาศัยรถรับส่งจากโรงเรียน และโรงเรียนจะจัดรถรับส่งนักเรียนที่สนใจร่วม
 กิจกรรมหลังเลิกเรียนด้วย ความสนใจของนักเรียนมีอย่างกว้างขวาง แต่ครูที่ปรึกษา
 กิจกรรมมีไม่เพียงพอ เท่าที่เป็นอยู่ครูทุกคนได้รับมอบหมายให้เป็นที่ปรึกษากิจกรรมอย่าง
 น้อยคนละหนึ่งชนิด มีการติดต่อระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานของชุมชนอย่างเป็นการ
 น้อย ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วสร้างความไม่เข้าใจระหว่างผู้ใหญ่กับ
 เด็กวัยรุ่นด้วย การมีแนวโน้มที่เคร่งครัดต่อหลักสูตรทำให้นักเรียนจำนวนมากไม่มี
 เวลาว่างพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรม จึงดูเหมือนถูกตัดสิทธิ์ในการจัดโปรแกรมกิจกรรมนั้น
 นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดกิจกรรมแบบยืดหยุ่นได้ โดยใช้เวลาที่เรียนจัดกิจกรรม
 เพื่อสนองความต้องการของนักเรียนที่ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมเพราะมีภาระพิเศษ
 ให้ทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมด้วย ซึ่งครูใหญ่ทั้งสามโรงเรียนตระหนักถึงปัญหาเรื่องนี้
 และจะปรับปรุงแก้ไขต่อไป และรับว่าจะจัดโปรแกรมกิจกรรมสำหรับนักเรียนและ
 เยาวชนในชุมชนให้มากขึ้น

กิลบอลท์ (Guilbault. 1971 : 305) ได้เปรียบเทียบการจัด
 โปรแกรมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักเรียนในโรงเรียนสามระดับคือ ระดับเกรด
 6-7-8, 7-8, 7-8-9 สำหรับเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับ
 6-7-8 ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 45 คน และนักเรียน 400 คน
 จาก 45 โรงเรียน โดยใช้การสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

ผลจากการศึกษาพบว่า มีกิจกรรมที่เหมาะสมไม่มากนัก นักเรียนส่วนใหญ่
 เข้าร่วมกิจกรรมมีอยู่เพียง 2 - 3 ประเภทเท่านั้น นักเรียนบางคนผลการเรียนต่ำ
 จึงไม่อาจจะเข้าร่วมกิจกรรมได้ และยังพบว่านักเรียนระดับเกรด 6-7-8 และ 7-8-9
 มีความสนใจด้านการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนน้อยกว่าระดับ 7-8

ส่วนนักเรียนระดับเกรด 6-7-8 สนใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนเห็นว่าสนุกเพลิดเพลินมากกว่าเด็กในระดับชั้นอื่น ๆ ที่นำมาเปรียบเทียบกัน

นอกจากนี้ผู้ทำการศึกษาก็เกี่ยวกับการจัดตั้งสถานักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาว่ามีผลดีหรือไม่ และมีปัญหาในการดำเนินงานอย่างไร ดังจะได้นำเสนอต่อไปคือ

คอย (Coy. 1972 : 1314 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติของผู้ที่เป็นสมาชิกสถานักเรียน ผู้ที่มีใจสมาชิกสถานักเรียน ผู้รับผิดชอบสถานักเรียน และผู้บริหารที่มีต่อความมุ่งหวังของการตั้งสถานักเรียนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐอริโซนา ผลปรากฏว่าเจตคติต่อความมุ่งหวังของการตั้งสถานักเรียนต่างกันเนื่องมาจากบทบาทของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตั้งและขนาดโรงเรียนนับเป็นสาเหตุของความแตกต่างของเจตคติอย่างเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสถานักเรียนมีผลดีต่อการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาเพราะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมเสริมหลักสูตรและเกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วย แต่ก็ยังไม่ค่อยมีผู้เข้าใจอาณาหน้าที่ของสถานักเรียน และยังเห็นว่าสถานักเรียนควรมีกิจกรรมอย่างกว้างขวาง นักเรียน ผู้สนับสนุนและผู้บริหารมีบทบาทต่อคุณภาพของเด็กที่สมัครเข้าทำงานในสถานักเรียน จึงเห็นว่าควรปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสถานักเรียน นักเรียน และผู้บริหาร และเห็นว่าผู้บริหารไม่ค่อยได้ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อเด็ก

การวิจัยเพื่อศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมในประเทศไทย ได้จัดทำกันไว้อย่างกว้างขวาง ส่วนมากเป็นการวิจัยก่อนประกาศใช้หลักสูตรใหม่ตามแผนการศึกษาชาติพุทธศักราช 2520 แต่ผลการวิจัยและข้อเสนอแนะทางการศึกษาค้นคว้าที่น่าสนใจต่อการวิจัยครั้งนี้ น่าเสนอได้ดังนี้

วณิ ปัทมลิขิตสกุล (วณิ ปัทมลิขิตสกุล 2511 : 1 - 47) ได้สำรวจความสนใจของนักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยที่มีต่อกิจกรรมนักเรียน ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

นักเรียนส่วนมากสนใจเป็นสมาชิกของชุมนุมต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในโรงเรียน โดยสมัครเข้าเป็นสมาชิกชุมนุมได้เพียงเทอมละหนึ่งชุมนุม การจัดกิจกรรม

ได้รับความร่วมมือจากครูและผู้บริหารองค์พอควร ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นควรให้ตรงกับความสนใจของนักเรียนให้มาก ครูไม่ควรให้นักเรียนขาดเรียนเพื่อใช้เวลาจัดกิจกรรมควรวางแผนต่าง ๆ เกี่ยวกับองค์การบริหารให้เป็นระเบียบ เช่น การเงิน และอุปกรณ์ พร้อมทั้งโรงเรียนควรแสดงจุดมุ่งหมายวิธีการจัดให้นักเรียนทุกคนทราบและไม่ควรอนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป

วิรัช กุญฑมาศ (วิรัช กุญฑมาศ 2513 : 7) ได้วิจัยเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวกิจกรรมเสริมหลักสูตร และสวัสดิการในโรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพศึกษา พ.ศ.2508 การดำเนินงานวิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์ครู อาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียนที่ทำการศึกษารวม 25 แห่ง ประกอบการสังเกตโดยผู้วิจัยเอง ผลการศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จัดกิจกรรมเป็นหน่วยใหญ่รวมกันไป ไม่ได้แยกเป็นชุมนุม การประเมินผลกิจกรรมต่างๆ ยังไม่ได้จัดทำเป็นระบบที่ดี กิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนมากได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากนักเรียนอย่างดี

พูนศิริ เจริญพันธ์ (พูนศิริ เจริญพันธ์ 2514 : 37 - 39) สรรวจความสนใจของนักเรียนโรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน 390 คน ใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบผลการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสังคมศึกษาของโรงเรียน แทนที่จะเป็นอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันทำ แต่ผู้ที่ริเริ่มจัดกิจกรรมและดำเนินงานเองโดยปราศจากความร่วมมือของผู้สอนและนักเรียน ได้แก่ อาจารย์ หัวหน้าสายวิชา ทั้งไม่มีการวางแผนงานหรือระเบียบข้อบังคับที่แน่นอนมาก่อน ฉะนั้นนักเรียนหลายคนจึงไม่ได้เป็นสมาชิกของชุมนุมใด ๆ เลย

บุษกรวีวัลย์ วนิชจินดา (บุษกรวีวัลย์ วนิชจินดา 2514 : 3 - 4) ได้ศึกษาถึงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา และหาความสัมพันธ์ระหว่าง

กิจกรรมเสริมหลักสูตร สังคมศึกษากับผลการ เรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา
 ตอนต้นของโรงเรียนในจังหวัดพระนคร ในปี พ.ศ.2514 ความสัมพันธ์ระหว่าง
 การรวมกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลการ เรียนพบว่า การรวมกิจกรรมทำให้ผลการ เรียน
 ดีขึ้น และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดกิจกรรม
 ให้มากขึ้น โดยจัดให้มีอุปกรณ์สื่อทัศนศึกษา ปรับปรุงห้องสมุดจัดตารางเรียนให้
 เหมาะสม จัดอำนวยความสะดวกทั่วไป การจัดกิจกรรม ครูควรให้นักเรียนมีโอกาส
 แสดงความคิดเห็น ส่งเสริมความมั่นใจ ช่วยสำรวจความสนใจ ให้รู้จักทำงานร่วมกัน
 จัดการศึกษาออกสถานที่ ให้นักเรียนฝึกความรับผิดชอบในการทำงานของนักเรียน
 ควรให้ความร่วมมือกับครูในการจัดกิจกรรมด้วยความสนใจอย่างจริงจัง ผู้ปกครองควร
 เต็มใจและส่งเสริมให้นักเรียนได้รวมกิจกรรมของโรงเรียน ครูผู้สอนควรทบทวนที่
 รายงาน ประโยชน์ ข้อเสนอแนะ และข้อควรปรับปรุงในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 วิชาสังคมศึกษาไว้เป็นหลักฐานด้วย

อุคม หนูทอง (อุคม หนูทอง 2518 : 84 - 88) ศึกษาทัศนคติของ
 ครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร
 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและครูมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรผู้บริหารเห็นด้วย
 กับเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้ครูและเด็กรู้จักและเข้าใจกันดียิ่งขึ้น และ
 ส่งเสริมให้เด็กคิดและกระทำในทางสร้างสรรค์มากที่สุด ส่วนครูเห็นด้วยกับเรื่องกิจกรรม
 เสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจมากที่สุด ทั้งผู้บริหารและครู
 ให้ความสำคัญกับเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำให้เด็กมีศีลธรรม และมีมารยาทดีขึ้นใน
 อันดับค่าสุดเหมือนกัน ครูชายและครูหญิงมีทัศนคติในแนวเดียวกัน คือต่างก็ให้ความ
 สำคัญในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตร เปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานตามความสนใจไว้ใน
 ลำดับแรก และให้ความสำคัญเรื่องกิจกรรมทำให้เด็กมีศีลธรรมและมารยาทดีขึ้นไว้ใน
 ลำดับสุดท้าย ครูชายมีทัศนคติดีกว่าครูหญิงในเรื่องกิจกรรมเสริมหลักสูตรช่วยเร้าใจ
 นักเรียนให้สนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น สถานักเรียนช่วยแก้ปัญหาการปกครองนักเรียนของ

โรงเรียนได้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้ชุมนุมชนรู้จักและเข้าใจโรงเรียนดียิ่งขึ้น และกิจกรรมเสริมหลักสูตรทำให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง ส่วนปัญหาและอุปสรรค ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เป็นปัญหามากที่สุด คืออุปกรณ์ไม่เพียงพอ งบประมาณ มีน้อย ครูส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนและมีงานส่วนตัวมากเกินไป และขาดผู้ประสานงานที่ดี

นิตยา เปลื้องนุช (นิตยา เปลื้องนุช 2519 : 74 - 81) ทว่าการ ศึกษาเจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในภาคกลาง รวมเก้าแห่ง จำนวน 478 คน โดยใช้แบบสอบถาม ได้ผลจากการศึกษาว่า อาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมนี้ประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านส่งเสริมความรู้ ทางวิชาการ ช่วยแก้ปัญหาการปกครอง ช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และได้ค้นพบความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนสามารถแก้ปัญหาของตนเอง และช่วยสังคมได้ช่วย สร้างความเป็นผู้นำและผู้ตาม มีความเชื่อมั่นในตนเอง ต่อนักเรียน เป็นการเตรียมเด็กออกไปเป็นพลเมืองที่ดีต่อสังคม สร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับ นักเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้อะบบประชาธิปไตย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รักและผูกพันกับโรงเรียน และศึกษาพบว่านักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า สมาชิกทุกคน ควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักเรียน ส่วนปัญหาที่พบมีลักษณะคล้ายกับ อุกม หนูทอง (อุกม หนูทอง 2518) ผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า การประชาสัมพันธ์ เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะจะทำให้สมาชิกและคณะบุคคลต่าง ๆ เกิดความเข้าใจ และให้ความร่วมมือ และให้ข้อเสนอแนะที่ดีที่สำคัญอีกประการก็คือ การจัดกิจกรรมควรดี เป็นนโยบายที่สำคัญ ควรมีการวางแผนโดยเตรียมในด้านงบประมาณ บุคลากร โครงสร้างและการแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อติดตามผลงานอย่างใกล้ชิด สนับสนุนให้ทุกฝ่าย ร่วมมือกันอย่างดี

สุมาลี แจบเกาะ (สุมาลี แจบเกาะ 2519 : 113 - 120) ศึกษา เจตคติความสนใจ การมองเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมนักเรียนของอาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า อาจารย์ใหญ่ ครู

นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรม การดำเนินงาน ส่วนใหญ่ถูกต้องตามหลักการ แต่ครูส่วนมากไม่ได้ผ่านการอบรมเรื่องกิจกรรม ยังไม่มีการวางแผนที่ดี อาจารย์ใหญ่ให้ความร่วมมือเกือบทุกครั้ง ครูให้ความร่วมมือดีแต่งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์ สถานที่ ขาดการประชาสัมพันธ์ ทำให้ผู้เกี่ยวข้องไม่เข้าใจวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมดีพอ และให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า การศึกษา การจัดกิจกรรมของโรงเรียนในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งให้แน่ชัดลงไปว่า โรงเรียนมัธยมทุกแห่งในจังหวัดนั้น ทั้งในตัวเมือง และในต่างอำเภอ ว่ามีอะไรน่าสนใจ ที่ควรให้การสนับสนุน หรือความบกพร่องใดที่ควรแก้ไขปรับปรุงบ้าง

อรรถพร เวทยะเวทิน (อรรถพร เวทยะเวทิน 2519 : 102 - 107)

ศึกษาเจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครูและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของภาคตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า อาจารย์ใหญ่ ครู นักเรียน มีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรม กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และเสริมสร้างความเป็นผู้นำผู้ตามที่ดีในสังคมได้เป็นอย่างดี และศึกษาพบว่า กิจกรรมใช้แก้ปัญหาการใช้เวลาว่างของนักเรียน และเสริมสร้างประโยชน์ให้แก่ชุมชนได้น้อย และให้ข้อเสนอแนะว่า การจัดกิจกรรมควรวางโครงการและแผนงานไว้ล่วงหน้าทุกครั้ง ต้องให้ผู้ร่วมงานได้เข้าใจจุดมุ่งหมาย และรับผิดชอบในงาน และควรได้มีการประเมินผลงาน หลังจากการจัดกิจกรรมทุกครั้ง กิจกรรมที่จัดขึ้น ควรจะเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตามสภาพความเป็นจริงของสังคมปัจจุบัน ทั้งในเมือง และชนบท จะทำให้นักเรียนเข้าใจปัญหาสภาพนั้น ๆ ได้ถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. รวบรวมข้อมูล
4. จัดกระทำกับข้อมูล

ประชากร

การศึกษาค้นคว้าการศึกษากับผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 23 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. ผู้บริหารโรงเรียน 70 คน
2. หัวหน้าหมวดกิจกรรมจำนวน 23 คน
3. ครูที่ปรึกษากิจกรรมจำนวน 1182 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างเฉพาะครูที่ปรึกษากิจกรรมโดยใช้จำนวนร้อยละ 30 ของจำนวนครูที่ปรึกษากิจกรรมของแต่ละโรงเรียนเท่านั้น โดยใช้วิธีสุ่มแบบธรรมดา (Simple random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ตามเกณฑ์ของ เมอคาโด (Mercado. 1977 : 54)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม
 ทิศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 จังหวัดชัยภูมิ แบ่งตามเป็น 3 ด้านคือ ทิศนะต่อจุดประสงค์การจัดกิจกรรมนักเรียน
 ตามหลักสูตร ทิศนะต่อการจัดกิจกรรมในโรงเรียนและทิศนะต่อผลการจัดกิจกรรมใน
 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองจากลักษณะของการบริหารกิจกรรมนักเรียนใน
 สถานศึกษา แบ่งเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดทั่วไปของโรงเรียนและ
 ประเภทของกิจกรรมซึ่งโรงเรียนจัดขึ้น

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับทิศนะในด้านการจัดกิจกรรมตามจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม
 ตามหลักสูตร

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับทิศนะในการจัดกิจกรรม และผลของการจัดกิจกรรมใน
 โรงเรียน

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม
 และให้ข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับการจัดกิจกรรมนักเรียน

คำถามตอนที่ 2 และ 3 เป็นคำถามรวม 79 ข้อ แต่ละข้อเป็นคำถามแบบ
 มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยมากที่สุด
 เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด รายละเอียด
 แบบสอบถามในภาคผนวก นี้เกอชการให้คะแนนตามระดับความเห็นดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาผลการวิจัย หลักสูตรมัธยมศึกษาคอนคันทัน พุทธศักราช 2521 และ พุทธศักราช 2524 และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการใหม่ ๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม รวมทั้งเครื่องมือที่ผู้ทำไว้ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้

2. กำหนดขอบเขตที่จะศึกษาเกี่ยวกับทักษะที่มีต่อจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร วิธีการวัดผลและปัญหาในการจัดกิจกรรมนักเรียนตามประเภทกลุ่มตัวอย่าง

3. หาความเที่ยงตรงโดยทำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 ท่าน ช่วยตรวจสอบแก้ไข คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และอาจารย์คุณณี แก้วกานิต หัวหน้าฝ่ายนิเทศงานสนับสนุนการสอน หน่วยงานนิเทศฯ กรมสามัญศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามข้อ 3 แล้วให้คณะกรรมการควบคุม ปรินญาณีพนธช่วยตรวจสอบแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับครู - อาจารย์ โรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คน ได้รับกลับคืนครบทั้งหมด

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธี L -Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9908

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากหัวหน้าสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ และขออนุญาตส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่

ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา หัวหน้าหมวดกิจกรรมครูที่ปรึกษากิจกรรม พร้อมกำหนด
 นัดหมายวันส่งคืนแบบสอบถามและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืน
 409 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 401 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 76.63 ของจำนวน
 แบบสอบถามที่ส่งออกไป (รายละเอียดตามตาราง 1)

ตาราง 1 แสดงจำนวนแบบสอบถาม

	จำนวน	แบบสอบถามคืนมา	แบบสอบถามที่สมบูรณ์
ผู้บริหาร	70	70	69
หัวหน้าหมวดศึกษากิจกรรม	23	23	23
ครูที่ปรึกษากิจกรรม	322	314	309
รวม	415	407	401

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

คัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะที่สมบูรณ์ มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
 ตามลำดับดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 มาตรวจนับจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามโดย
 จาแนกตัวแปร และจาแนกตามประเภทกิจกรรมที่โรงเรียนจัด (รายละเอียดตาม
 ตาราง 3 ก, ข)

2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2, 3 มาตรวจนับให้คะแนนเป็นรายข้อและราย
 คำนแล้วหาคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ และรายคำณ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยข้อใดคำณใดสูงกว่า

แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่เห็นด้วยต่อกิจกรรม ประสงค์ของหลักสูตรกิจกรรม การจัด และผลของการจัดกิจกรรม ข้อใดหรือด้านใดตา แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติไม่เห็นด้วย การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยได้กำหนดตามเกณฑ์ของเบส (Best. 1964 : 189) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่า ปฏิบัติได้น้อยที่สุดหรือ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่า ปฏิบัติได้น้อยหรือไม่เห็นด้วย
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่า ปฏิบัติได้ปานกลางหรือเห็นด้วย
- คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายความว่า ปฏิบัติได้มากหรือเห็นด้วย **มาก**
- คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5 หมายความว่า ปฏิบัติได้มากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง

i

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ✓ 1. ค่าสถิติพื้นฐาน สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลรายข้อ ได้แก่
 - 1.1 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})
 - 1.2 ค่าความแปรปรวน (S^2)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
- ✓ 2. สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธี α -Coefficient

สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S^2}{S_t^2} \right]$$

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 . 171)

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถาม แต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยเปรียบเทียบทักษะที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนมัธยมศึกษาในด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน วิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน และผลการจัดกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) โดยใช้ F-test วัตถุประสงค์ทางเดียว (One-way ANOVA)

สูตร

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

(จำนวน สายยศ และอังกฤษ สายยศ
2524 * 108)

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้ใน F-distribution
	MS_A	แทน	ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามที่ตั้งสมมติฐานไว้แล้วทดสอบความแตกต่าง เป็นรายคู่ โดยใช้ q-statisticตามวิธีการของ Newman Kuels

ไข้อยู่

$$q = \sqrt{MS_W / \tilde{n}}$$

$$\tilde{n} = \frac{k}{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} + \frac{1}{n_3} + \dots + \frac{1}{n_k}}$$

(ดูวิธี วงศ์วิเศษ 2523 : 124 - 129)

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และข้อความโดยย่อ สำหรับใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ผู้บริหาร แทนครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร ของโรงเรียนคือหัวหน้าสถานศึกษา และผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

หัวหน้าหมวด แทน ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมตามหลักสูตรโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ

ครูที่ปรึกษา แทน ครูอาจารย์ที่สอนหรือจัดกิจกรรมตามหลักสูตรโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ

X แทน คะแนนเฉลี่ย

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

S² แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ F-distribution

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอพร้อมทั้งแปลความหมายตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาการศึกษาและครูที่
 ปรึกษาการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อการจัดกิจกรรม ในด้าน
 จุดประสงค์ วิธีการจัด และผลของการจัดกิจกรรมนักเรียนตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ตอนที่ 2 ทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวด
 วิชาการศึกษา และครูที่ปรึกษาการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิที่มีต่อ
 จุดประสงค์ วิธีการจัด และผลของการจัดกิจกรรมนักเรียนที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ตอนที่ 3 ศึกษาประเภทของกิจกรรม จัดอันดับประเภทของกิจกรรมที่โรงเรียน
 มัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิจัดขึ้น

ตอนที่ 4 ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลรวมและรายข้อ เกี่ยวกับทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวด
 วิชาการศึกษา และครูที่ปรึกษาการศึกษา ที่มีต่อจุดประสงค์ วิธีการ และผลของการจัดกิจกรรม
 นักเรียน แปลผลคะแนนเฉลี่ยแล้วโดยรวมทุกด้าน และทุกข้อตามเกณฑ์ของเบสต์

(Best. 1964 : 189) ดังนี้

1.00 - 1.49	หมายความว่า	ปฏิบัติได้น้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.50 - 2.49	หมายความว่า	ปฏิบัติได้น้อย หรือ ไม่เห็นด้วย
2.50 - 3.49	หมายความว่า	ปฏิบัติได้ปานกลาง หรือ เห็นด้วยปานกลาง
3.50 - 4.49	หมายความว่า	ปฏิบัติได้มาก หรือ เห็นด้วยมาก
4.50 - 5.00	หมายความว่า	ปฏิบัติได้มากที่สุด หรือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 2 แสดงทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม
 ทอดนารจัดกิจกรรมนักเรียนนวมุ่งส่งเสริมจุดประสงค์มากมายเพียงใด

ข้อที่		ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	ส่งเสริมนักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย	4.029	0.804	4.087	0.908	1.851	0.855
2	ส่งเสริมนักเรียนมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	3.928	0.810	3.913	0.758	3.877	0.892
3	ส่งเสริมให้มีความเข้าใจและเลื่อมใสใน การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุข	3.913	0.810	4.000	0.722	3.715	0.931
4	ส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบในการ ปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขต ของกฎหมาย	3.725	0.820	4.000	0.659	3.589	0.873
5	ส่งเสริมความซื่อสัตย์ในคุณค่าดำรงไว้ และส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงาม ของชาติไทย	3.652	0.783	3.870	0.740	3.599	0.889
6	ส่งเสริมความรักและความสามัคคีใน หมู่คณะ	3.783	0.491	4.130	0.612	3.828	0.820
7	ส่งเสริมทักษะและความถนัด	3.420	0.824	3.957	0.690	3.566	0.904
8	ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.536	0.850	4.043	0.806	3.533	0.923
9	ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ	3.826	0.706	4.087	0.830	3.673	0.822

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
10	ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	3.696	0.798	4.000	0.780	3.586	0.906
11	ส่งเสริมให้รู้จักบาเพื่อประโยชน์ต่อสังคม	3.739	0.798	3.957	0.624	3.366	0.887
12	ส่งเสริมให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม	3.783	0.820	3.913	0.717	3.414	0.846
13	ส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร	3.406	0.792	3.870	0.792	3.356	0.836
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.726	0.833	4.000	0.758	3.705	0.886

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรม มีความเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นนั้นส่งเสริมจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละจุดประสงค์ ผู้บริหารเห็นว่าในการจัดกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนมุ่งส่งเสริมวินัย ความจงรักภักดีต่อชาติ ความเข้าใจ และเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย พัฒนาทางร่างกายและจิตใจ ความสามัคคีในหมู่คณะ ความมีคุณธรรม และจริยธรรมอันดี การบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามสิทธิ และหน้าที่ภายในขอบเขตของกฎหมาย การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ความซาบซึ้งในคุณค่าและส่งเสริมเอกลักษณ์ วัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทย และความคึกคักริเริ่มสร้างสรรค์ในระดับมาก ส่วนการส่งเสริมทักษะและความถนัดรวมทั้งความรู้ในหลักสูตร

ยังเป็นจุดประสงค์ที่โรงเรียนจัดกิจกรรมมุ่งส่งเสริมได้ในระดับปานกลาง

หัวหน้าหมวดวิชา มีความเห็นว่าโรงเรียนจัดกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมจุดประสงค์ทุกข้อในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มุ่งส่งเสริมความรักและความสามัคคีในหมู่คณะ ความมีระเบียบวินัย พัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ ความศรัทธาเริ่มสร้างสรรค์ ความเข้าใจและเลื่อมใสในการปกครอง ความรับผิดชอบในสิทธิ และหน้าที่ภายในขอบเขตของกฎหมาย และการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นอันดีขั้น ๆ ส่วนความซาบซึ้งในคุณค่าและส่งเสริมเอกลักษณ์ วัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทย และความรู้ในหลักสูตรนั้น โรงเรียนมุ่งส่งเสริมมากแต่อยู่ในอันดับรองลงมา

ครูที่ปรึกษากิจกรรม เห็นว่ากิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น มุ่งส่งเสริมความเป็นผู้มีระเบียบวินัยน้อย และมุ่งส่งเสริมการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม ความรู้ในหลักสูตร คุณธรรมและจริยธรรมอันดีงามในระดับปานกลาง ส่วนจุดประสงค์อื่นนั้นกิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้นนั้นมุ่งส่งเสริมในระดับมาก

ตาราง 3 แสดงทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมด้านวิธีการจัดกิจกรรมในโรงเรียน

ข้อที่	วิธีการจัดกิจกรรม	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษากิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม	3.514	0.954	3.500	0.881	3.044	0.890
2	การวางแผนกิจกรรม	3.588	0.849	3.510	0.830	3.182	0.941
3	การจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อกิจกรรม	3.598	0.887	3.870	0.828	3.333	0.864

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	วิธีการจัดกิจกรรม	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวดวิชาการศึกษา		ครูที่ปรึกษา	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
4	การติดต่อสั่งการเกี่ยวกับกิจกรรม	3.150	1.011	3.246	0.930	2.849	1.004
5	การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม	3.181	0.990	3.420	0.878	3.021	0.963
6	การส่งเสริมกิจกรรมและจูงใจผู้ เกี่ยวข้อง	2.993	1.164	2.928	1.101	2.730	1.063
7	การประเมินผลการจัดกิจกรรม	2.932	1.113	2.826	0.923	2.551	0.984
	รวมเฉลี่ย	3.270	1.033	3.312	0.983	2.971	0.950

จากตาราง 3 เมื่อศึกษาทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาการศึกษา และครูที่ปรึกษาการศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมในโรงเรียนปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสามกลุ่มเห็นว่าโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมโดยปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าวได้ในระดับปานกลาง ผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาการศึกษา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของครู เห็นว่าขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ การวางแผนการจัดสายงานและตัวบุคคล เพื่อจัดกิจกรรมนั้น โรงเรียนปฏิบัติตามวิธีดังกล่าวได้มาก ส่วนการติดต่อสั่งการ การประสานงาน การส่งเสริมและจูงใจผู้เกี่ยวข้อง และการประเมินผลการจัดกิจกรรมยังสามารถปฏิบัติตามวิธีนั้น ๆ ได้ในระดับปานกลางเท่านั้น

ครูที่ปรึกษาการศึกษาเห็นว่าโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมโดยปฏิบัติตามวิธีการดังกล่าวข้างต้นได้ในระดับปานกลางทุกลักษณะ

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครู
ที่ปรึกษากิจกรรม คำนวณวิธีการจัดกิจกรรมในโรงเรียน ตามลักษณะการบริหารแยกเป็น
รายชื่อ

ข้อที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
	<u>การตัดสินใจสิ่งการเกี่ยวกับการจัด กิจกรรม</u>						
1	มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมา พิจารณาในการจัดกิจกรรมนักเรียน	3.565	1.078	3.304	0.804	2.984	0.955
2	มีการนำข้อมูลมาพิจารณาร่วมกันใน ระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัด กิจกรรม	3.623	1.045	3.435	0.876	2.951	0.951
3	การตัดสินใจสิ่งการเกี่ยวกับการจัด กิจกรรมได้มุ่งสนองจุดประสงค์ของ การจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร	3.754	0.946	3.826	0.816	3.269	0.774
4	ใช้ระยะเวลาการพิจารณาข้อมูลเพื่อ การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นักเรียนอย่างเหมาะสม	3.435	0.931	3.348	0.633	2.974	0.833
	<u>การวางแผนกิจกรรม</u>						
5	ได้จัดทำแผนและปฏิทินการจัดกิจกรรม ล่วงหน้า	3.667	0.886	3.783	0.657	3.194	1.102

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
6	การจัดกิจกรรมแต่ละประเภทมีการ วางโครงการอย่างมีวัตถุประสงค์	3.725	0.983	3.739	0.792	3.372	0.912
7	ได้วางแผนการใช้เงินสอดคล้องกับ แผนการจัดกิจกรรมนักเรียน	3.319	1.255	3.348	0.960	3.010	0.969
8	ได้วางแผนการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการ จัดกิจกรรมนักเรียน	3.290	0.941	3.217	0.778	3.032	0.893
9	ได้วางแผนเกี่ยวกับการใช้อาคาร สถานที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม	3.304	1.050	3.609	0.766	3.133	0.867
10	ได้วางแผนการกำหนดตัวบุคลากร ผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมไว้ชัดเจน	3.913	0.996	3.696	0.906	3.362	0.914
11	ได้วางแผนติดตามผลไว้ถูกต้องตาม ระเบียบการวัดผล	3.333	0.980	3.348	0.865	3.049	0.957
	<u>การจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อ กิจกรรม</u>						
12	ได้จัดให้มีการกระจายความรับผิดชอบ แก่บุคลากรในการจัดกิจกรรม	3.986	0.813	4.217	0.720	3.388	0.889
13	จัดครูที่ปรึกษากิจกรรมได้ตรงกับ ความถนัด ความสนใจและตรงกับ สายงาน	3.493	0.918	3.957	0.999	3.353	0.913

ตาราง 4(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
14	ผู้มีส่วนรับผิดชอบการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความรู้ความสามารถ	3.362	0.707	3.565	0.770	3.307	0.793
15	มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ของผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ไว้อย่างชัดเจน <u>การติดต่อสั่งการเกี่ยวกับกิจกรรม</u>	3.551	0.977	3.739	0.606	3.294	0.838
16	ได้ประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรให้เข้าใจ วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม นักเรียน	3.507	0.833	3.609	0.706	3.010	0.959
17	ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการติดต่อ สื่อสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม นักเรียนไว้อย่างชัดเจน	3.275	0.922	3.391	0.766	2.990	0.903
18	มีการจัดทำวารสารหรือที่ตีพิมพ์ เพื่อเป็นสื่อกลางให้ได้ทราบความ เคลื่อนไหวในด้านการจัดกิจกรรม <u>การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม</u>	2.667	1.080	2.739	1.031	2.547	1.076
19	มีการจัดหาเอกสารเพื่อให้บุคลากร ในโรงเรียนได้ทราบบทบาทหน้าที่ รับผิดชอบในการปฏิบัติงานกิจกรรม	2.928	0.960	3.304	0.953	2.751	1.003

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
20	มีการส่งเสริมให้มีการประสานงาน กันเองระหว่างบุคลากรแต่ละฝ่าย พร้อมรับผิดชอบการจัดกิจกรรม	3.362	0.910	3.261	0.792	2.994	0.894
21	กิจกรรมที่จัดขึ้นสัมพันธ์กับการเรียน การสอน	3.551	0.778	4.000	0.590	3.489	0.866
22	กิจกรรมที่จัดขึ้นสัมพันธ์กับการแนะแนว	3.145	0.960	3.656	0.687	2.955	0.935
23	หัวหน้าหมวดกิจกรรมประสานงานใดคือ	3.275	0.863	3.261	0.792	3.065	0.886
24	มีทะเบียนบันทึกรายงานการจัดกิจกรรม ไว้เป็นระบบ สะดวกแก่การค้นคว้า <u>การส่งเสริมกิจกรรมและการจูงใจ</u> <u>ผู้เกี่ยวข้อง</u>	2.826	1.047	3.000	0.978	2.877	1.021
25	จัดให้ครู-อาจารย์ได้รับการนิเทศหรือ อบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม	2.913	0.996	2.783	0.976	2.492	1.086
26	เปิดโอกาสให้ครูอาจารย์ได้มีส่วนร่วม ในการวางแผนการจัดกิจกรรม	3.449	1.065	3.522	0.827	2.832	1.002
27	เปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วม ในการเสนอแนะการตัดสินใจและการ แก้ปัญหาในการจัดกิจกรรม	3.362	1.057	3.435	0.876	2.816	0.991

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
28	จัดให้นักเรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมตามความต้องการ ความสนใจและความถนัด	3.435	1.131	3.783	1.020	3.718	1.060
29	เชิญบุคลากรจากภายนอกมาเป็นวิทยากรในการจัดกิจกรรม	2.391	1.046	2.739	0.943	2.411	1.052
30	จัดนิทรรศการและแสดงผลงานกิจกรรมนักเรียนอยู่เสมอ	2.652	0.952	2.652	0.813	2.634	0.966
31	เชิญผู้ปกครองและบุคคลภายนอกมาเยี่ยมชมกิจกรรมพิเศษของนักเรียน	2.594	1.075	2.870	1.115	2.398	0.960
32	เปิดโอกาสให้สมาคมผู้ปกครอง-ครูมีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียน	2.246	1.193	2.565	1.096	2.223	1.025
33	เปิดโอกาสให้สมาคมศิษย์เก่ามีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียน	2.072	1.116	2.000	0.978	2.000	0.977
	<u>การประเมินผลการจัดกิจกรรม</u>						
34	จัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยสม่ำเสมอ	3.029	1.111	2.957	0.955	2.712	0.992

ตาราง 4(ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
35	จัดให้มีการประเมินผลบุคลากรที่ รับผิดชอบในการจัดกิจกรรม นักเรียนโดยสม่ำเสมอ	2.855	1.115	2.783	0.930	2.460	0.978
36	ประเมินผลโครงการต่าง ๆ เป็นระยะโดยสม่ำเสมอ	2.913	1.121	2.739	0.845	2.482	0.966
	รวมเฉลี่ย	3.270	1.033	3.312	0.983	2.971	0.950

จากตาราง 4 เมื่อพิจารณาวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียนในแต่ละเรื่อง แล้วปรากฏว่า
ผู้บริหารเห็นว่า ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนั้นโรงเรียนใช้เวลาพิจารณาข้อมูลเพื่อการ
ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนได้เหมาะสมในระดับปานกลางเท่านั้น ส่วนเรื่อง
อื่น ๆ เช่น การรวบรวมข้อมูล การพิจารณาข้อมูลระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
สั่งการ สามารถปฏิบัติได้มาก

ในเรื่องการวางแผนกิจกรรมผู้บริหารเห็นว่า สามารถจัดปฏิบัติ วางโครงการ
จัดกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์ และกำหนดตัวบุคคลผู้รับผิดชอบได้มาก ส่วนเรื่องอื่น ๆ
ปฏิบัติได้ปานกลาง

ในเรื่องการจัดสายงานและวางตัวบุคคลเพื่อกิจกรรมผู้บริหารเห็นว่าสามารถกระจาย
และกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมได้มาก ส่วนการจัดครูที่ปรึกษา
ที่มีความรู้ ความสามารถตรงตามความถนัด ความสนใจ สามารถปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง

ในเรื่องการติดต่อสั่งการ เกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ผู้บริหารเห็นว่าได้ประชาสัมพันธ์ แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจวัตถุประสงค์ได้มาก ส่วนการกำหนดแนวปฏิบัติในการติดต่อ สื่อสารและการจัดหาวารสาร เพื่อให้ทราบนั้นสามารถทำได้ในระดับปานกลาง

ในเรื่องการประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม ผู้บริหารเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้น สัมพันธ์กับการเรียนการสอนมาก ส่วนวิธีการประสานงานอื่น ๆ ทำได้ในระดับปานกลาง เท่านั้น

ในเรื่องการส่งเสริมและการจูงใจผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นที่ปฏิบัติได้น้อยคือการ เปิดโอกาส ให้สมาคมศิษย์เก่า และสมาคมผู้ปกครอง-ครูมีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรม และการเชิญ บุคคลภายนอกมาเป็นวิทยากร นอกนั้นปฏิบัติได้ในระดับปานกลางหมด

ในเรื่องการประเมินผลผู้บริหารเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติตามวิธีการสั่งการ ได้ระดับ ปานกลางเท่านั้น

เมื่อพิจารณาทัศนะของหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมแล้วเห็นว่า ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนั้นมุ่งสนองจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรนั้นโรงเรียน ปฏิบัติไว้ในระดับมาก การรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มาพิจารณาร่วมกันในระหว่างผู้เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมและการใช้ระยะเวลาในการพิจารณาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจนั้นปฏิบัติได้ ในระดับปานกลาง

ในเรื่องการวางแผนกิจกรรมหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมเห็นว่า มีการจัดทำปฏิทิน การวางแผนโครงการอย่างมีวัตถุประสงค์ วางแผนใช้อาคารสถานที่ และวางแผนกำหนด ตัวบุคคลผู้รับผิดชอบนั้นปฏิบัติได้ในระดับมาก นอกนั้นปฏิบัติได้ปานกลาง

ในเรื่องการจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อกิจกรรมหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมเห็นว่า การกระจายความรับผิดชอบแก่ครูที่ปรึกษากิจกรรมผู้มีความรู้ ความสามารถ และกำหนด หน้าที่ความรับผิดชอบ ได้ตรงกับความถนัด ความสนใจตรงกับสายงานในระดับมากทุกข้อ

ในเรื่องการติดต่อสั่งการ เกี่ยวกับกิจกรรม หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมเห็นว่า มีการประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรได้เข้าใจจุดประสงค์การจัดกิจกรรมได้ในระดับมาก ส่วน ในเรื่องอื่น ๆ ปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง

ในเรื่องการประสานงาน หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์เห็นว่า กิจกรรมสัมพันธ์กับการเรียนการสอนและสัมพันธ์กับการแนะแนวในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

ในเรื่องการส่งเสริมกิจกรรมและการจูงใจ หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์เห็นว่า มีการเปิดโอกาสให้ครูอาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกิจกรรมปฏิบัติได้ในระดับมาก ให้สมาคมศิษย์เก่ามีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียนปฏิบัติได้ในระดับน้อย นอกนั้นปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง

ในเรื่องการประเมินผลการจัดกิจกรรมนั้น หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาศาสตร์เห็นว่า ปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทุกข้อ

เมื่อพิจารณาทัศนคติของครูที่ปรึกษากิจกรรมในเรื่องเกี่ยวกับการตัดสินใจสั่งการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่า โรงเรียนปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทุกข้อ คือ การรวบรวมข้อมูล การพิจารณาข้อมูล ร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง มุ่งสนองจุดประสงค์ การจัดกิจกรรมตามหลักสูตร และใช้ระยะเวลาตัดสินใจอย่างเหมาะสม

ในเรื่องการวางแผนกิจกรรม ครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทุกข้อคือ การจัดทำแผนปฏิทินการจัดกิจกรรม มีการวางโครงการอย่างมีวัตถุประสงค์ วางแผนการใช้เงิน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กำหนดตัวบุคคล และวางแผนติดตามผลตามระเบียบการวัดผล

ในเรื่องการจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อกิจกรรมครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทุกข้อคือ กระจายความรับผิดชอบ กำหนดหน้าที่ แก่ครูผู้มีความรู้ความสามารถได้ตรงกับความถนัด ความสนใจ และตรงกับสายงาน

ในเรื่องการติดต่อสั่งการเกี่ยวกับกิจกรรม ครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทุกข้อคือ การประชาสัมพันธ์ กำหนดแนวทางปฏิบัติ จัดทำวารสาร และที่ติดประกาศ

ในเรื่องการประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติได้ในระดับปานกลางทุกข้อ เช่นเดียวกันคือ จัดทำวารสาร ส่งเสริมให้ประสานงานกันเอง การจัดกิจกรรมให้สัมพันธ์กับการเรียนการสอน การแนะแนว หัวหน้าหมวดประสานงานได้ดี มีการจัดทำทะเบียนเป็นระบบ

ในเรื่องการส่งเสริมกิจกรรมและการจูงใจ ครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติได้ในระดับมากคือ การจัดให้นักเรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมตามความต้องการ และเป็นที่น่าสนใจกว่าครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติได้ระดับน้อยในหลายข้อคือ การจัดให้ครู-อาจารย์ได้รับการนิเทศอบรม การเชิญบุคคลากรจากภายนอกมาเป็นวิทยากร การเชิญผู้ปกครองและบุคคลภายนอกมาเยี่ยมชมกิจกรรมนักเรียน การเปิดโอกาสให้สมาคมผู้ปกครอง-ครูและสมาคมศิษย์เก่ามีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรม นอกนั้นปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง

ในเรื่องการประเมินผลการจัดกิจกรรม ครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่าโรงเรียนปฏิบัติระดับน้อย คือประเมินผลบุคลากรผู้รับผิดชอบกิจกรรมและการประเมินผลโครงการเป็นระยะ ๆ ส่วนการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรม ด้านผลการจัดกิจกรรมในโรงเรียน

ข้อที่	ผลการจัดกิจกรรม	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1	นักเรียนมีระเบียบขั้น	3.464	0.867	3.609	0.706	3.188	0.824
2	นักเรียนมีวินัยในตนเอง	3.362	0.907	3.391	0.642	3.097	0.862
3	นักเรียนปฏิบัติตามวินัยของโรงเรียน	3.536	0.797	3.478	0.500	3.243	0.795
4	นักเรียนเข้าใจลักษณะการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	3.420	0.794	3.478	0.580	3.261	0.823
5	นักเรียนรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น	3.275	0.784	3.478	0.714	3.149	0.741
6	นักเรียนรู้จักปกครองตนเอง	3.232	0.926	3.261	0.606	3.084	0.833
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบตนเองและส่วนรวม	3.333	0.995	3.435	0.577	3.036	0.819

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการจัดกิจกรรม	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
8	นักเรียนรู้จักประหยัด	3.304	0.896	3.348	0.633	3.110	0.786
9	นักเรียนขามถนนหรือขับขี่วดยาน พาหนะตามกฎหมายจราจรที่ขึ้น	3.058	0.922	3.435	0.712	3.084	0.897
10	นักเรียนมีวัฒนธรรมรู้จักเข้าแถวรับ บริการต่าง ๆ ตามลำดับก่อนหลัง	3.043	0.915	3.304	0.748	2.812	0.935
11	นักเรียนสนใจศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ	2.971	0.954	3.217	0.720	2.945	0.830
12	นักเรียนรู้จักมารยาทการให้เกียรติ และชมเชยผู้อื่น	3.203	0.917	3.348	0.633	3.052	0.847
13	นักเรียนมีความสามัคคีรักหมู่คณะ	3.623	0.893	3.522	0.773	3.333	0.799
14	นักเรียนรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม	3.406	0.929	3.348	0.758	3.129	0.812
15	นักเรียนรู้จักปรับตนเองให้รู้จัก ทำงานร่วมกับคนอื่นได้	3.206	0.810	3.696	0.687	3.181	0.789
16	นักเรียนรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม	3.261	0.949	3.391	0.570	3.152	0.853
17	นักเรียนรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหาอย่าง มีเหตุผล	3.145	0.896	3.391	0.706	2.955	0.796
18	นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์	3.087	0.935	3.348	0.069	2.896	0.873
19	นักเรียนกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง	3.391	0.958	3.652	0.633	3.262	0.849
20	นักเรียนแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่ และผู้มีอาวุโสกว่า	3.536	0.917	3.783	0.507	2.896	1.146

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการจัดกิจกรรม	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด วิชากิจกรรม		ครูที่ปรึกษา กิจกรรม	
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
21	นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความถนัด ความสนใจ	3 391	0 878	3 696	0.687	2.883	1.111
22	นักเรียนรู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนที่ ขึ้น	3.130	0.873	3.435	0.712	3 223	0.751
23	นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	3 319	0.849	3.609	0 706	3.042	0 819
24	กิจกรรมนักเรียนช่วยเสริมความรู้ใน หลักสูตร	3 319	0.883	3.696	0.687	3 227	0.822
25	กิจกรรมส่งเสริมอาชีพนักเรียนได้	2 971	0.874	3.565	0.970	3 006	0.894
26	กิจกรรมช่วยประชาสัมพันธ์โรงเรียน	3.434	0.882	3 696	0.906	3.168	0.966
27	กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ชุมชนกับโรงเรียน	3 406	0.975	3 739	0 943	3.097	0.945
28	กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ครูกับนักเรียน	3.580	0 864	3.870	0.850	3.460	0 843
29	กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ครูกับครู	3 420	0.914	3.739	0.735	3.256	0 899
30	กิจกรรมนักเรียนช่วยพัฒนาชุมชน	3.377	0.987	3 783	0.832	3 120	0.906
	รวมเฉลี่ย	3 268	0 878	4.146	0.354	3 141	0 855

จากตาราง 5 ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาเห็นว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดให้ผลในระดับปานกลาง ส่วนหัวหน้าหมวดวิชาเห็นว่าปฏิบัติได้ผลมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้บริหารเห็นว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนให้ผลมากในเรื่องการปฏิบัติตามวินัยของโรงเรียน ความสามัคคี รักหมู่รักคณะ มีความเคารพต่อผู้ใหญ่และผู้อาวุโส และกิจกรรมช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นอกนั้นได้ผลปานกลาง

หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดให้ผลมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ที่ได้ผลมากคือ ความสามัคคีรักหมู่รักคณะ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ นักเรียนกล้าแสดงออก เคารพนับถือผู้ใหญ่ และผู้อาวุโส หากิจกรรมตามความถนัด และความสนใจ ใจกว้างให้เป็นประโยชน์ เสริมความรู้ในหลักสูตร เสริมอาชีพนักเรียน ประชาสัมพันธ์โรงเรียน สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ครูกับครู และกิจกรรมช่วยพัฒนาชุมชน ส่วนข้ออื่น ๆ ได้ผลในระดับปานกลาง

ครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนที่โรงเรียนจัดให้ผลปานกลางในทุกเรื่อง

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม ต่อการจัดกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน

ทัศนคติต่อกิจกรรม	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด		ครูที่ปรึกษา	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
จุดประสงค์การจัดกิจกรรมนักเรียน	3.726	0.833	4.000	0.758	3.705	0.886
วิธีการจัดกิจกรรม	3.270	1.033	3.312	0.983	2.971	0.950
ผลการจัดกิจกรรม	3.268	0.878	4.146	0.354	3.141	0.855

จากตาราง 6 ครูหัวหน้าหมวดวิชาศึกษาระรมมีทัศนคติต่อกิจกรรมทุกด้านดีกว่ากลุ่มผู้บริหารและครูที่ปรึกษาศึกษาระรม ครูที่ปรึกษาศึกษาระรมมีทัศนคติต่อกิจกรรมนักเรียนในทุกด้านค้อยกว่าผู้บริหาร และหัวหน้าหมวดวิชาศึกษาระรม

ตอนที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ทัศนคติในการจัดกิจกรรมนักเรียนมัธยมศึกษาในด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน วิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน และผลการจัดกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาระรม และครูที่ปรึกษาศึกษาระรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ แตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาระรมและครูที่ปรึกษาศึกษาระรมที่มีต่อจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	338.0652	169.0326	2.5048
ภายในกลุ่ม	398	26858.7154	67.4842	
รวม	400	27196.7806		

$F_{.05}(2,398) = 3.02$

จากตาราง 7 พบว่า ทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาระรมและครูที่ปรึกษาศึกษาระรมที่มีต่อการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาศึกษาระรมและครูที่ปรึกษาศึกษาระรมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครูที่ปรึกษา ที่มีต่อวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	7834.8925	3917.4463	7.2272 *
ภายในกลุ่ม	398	216816.5695	542.0414	
รวม	400	224651.4620		

$$* F_{.05} (2, 398) = 3.02$$

จากตาราง 8 พบว่า คะแนนทัศนคติต่อวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าทัศนคติต่อวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรม แตกต่างกัน

ตาราง 9 วิเคราะห์หัตถ์ชนะ ของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาชีพกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม ที่มีต่อวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยหาค่าตาราง q-statistic

		ครูที่ปรึกษา	ผู้บริหาร	หัวหน้าหมวด
	\bar{X}	105.691	114.899	119.217
ครูที่ปรึกษา	105.691	-	9.207	13.526 [*]
ผู้บริหาร	114.899	-	-	4.319
หัวหน้าหมวด	119.217	-	-	-
	r		2	3
	$q_{.95}(r, 398)$		2.77	3.31
$\sqrt{MS_w/\tilde{n}}$	$q_{.95}(r, 398)$		9.211	11.007

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า หัตถ์ชนะของหัวหน้าหมวดวิชาชีพกิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมที่มีต่อวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหัตถ์ชนะของคู่อื่นไม่ปรากฏความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 แสดงผลการ เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครู
ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีต่อผลของการจัดกิจกรรมนักเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	3402.218	1701.109	4.1825 *
ภายในกลุ่ม	398	161466.742	406.717	
รวม	400	164868.960		

$$* F_{(2, 398)} = 3.02$$

α=0.05

จากตาราง 10 พบว่าคะแนนทักษะต่อผลการจัดกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหาร
หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 แสดงว่าทักษะต่อผลการจัดกิจกรรมนักเรียนของผู้บริหาร หัวหน้าหมวด
วิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมแตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะของ ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม และ ครู ที่ปรึกษา กิจกรรมที่ มี ผล ต่อ ผล ของการ จัด กิจกรรม นักเรียน โดย หาค่า ตาราง q-statistic

		ครูที่ปรึกษา	ผู้บริหาร	หัวหน้าหมวด
	\bar{X}	93.955	97.529	105.739
ครูที่ปรึกษา	93.955	-	3.574	11.784 *
ผู้บริหาร	97.529	-	-	8.210 *
หัวหน้าหมวด	105.739	-	-	-
	r		2	3
	$q_{95}(r, 398)$		2.77	3.31
$\sqrt{MS/n}$	$q_{95}(r, 398)$		6.471	7.393

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่พบว่า ทักษะของ หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรมและครูที่ปรึกษา กิจกรรม หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม และผู้บริหาร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะของคู่อื่น ๆ ไม่ปรากฏ ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ศึกษาประเภทของกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น และจัดอันดับกิจกรรม
ที่จัดขึ้นจากมากไปหาน้อย

ตาราง 12 แสดงประเภทกิจกรรมที่โรงเรียนจัดเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ประเภทกิจกรรม	จำนวนโรงเรียน	ร้อยละ	อันดับที่
ลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และรักษาดินแดน	21	91.30	1
ส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ	18	78.26	2
ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์	17	73.91	3
ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย	13	56.52	4
นันทนาการ	13	56.52	4
ห้องสมุด	11	47.83	6
ศาสนา	10	43.48	7
อนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม	7	30.43	8
ส่งเสริมการใช้สินค้าไทย	5	21.74	9
ทัศนศึกษา	2	8.70	10

จากตาราง 12 ปรากฏว่า โรงเรียนต่าง ๆ จัดกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์และรักษาดินแดนมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาได้แก่กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยและนันทนาการ ส่วนกิจกรรมที่ได้น้อยคือ กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย และกิจกรรมทัศนศึกษา

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะโดยตั้งคำถามปลายปิด และปลายเปิดตามลำดับ โดยกำหนดสาระในคำถามตามลำดับขั้นตอนจากวิธีการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยหน่วยรวมของวิธีการบริหาร และแยกย่อยเป็นรายชื่อตั้งปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง 13 แสดงปัญหาอุปสรรคในหน่วยงาน

ปัญหาและอุปสรรคจากวิธีการจัด	ผู้บริหาร	หัวหน้าหมวด	ครูที่ปรึกษา
	N=69 ร้อยละ	N=23 ร้อยละ	N=309 ร้อยละ
การตัดสินใจสิ่งการ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม	50.000	43.478	46.764
การวางแผนกิจกรรม	40.870	46.087	39.353
การจัดสายงานและตัวบุคคล เพื่อกิจกรรม,	42.753	36.957	41.000
การติดต่อสิ่งการ เกี่ยวกับกิจกรรม	35.072	37.391	32.233
การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม	32.600	36.957	32.120
การส่งเสริมกิจกรรมและการจูงใจ ผู้เกี่ยวข้อง	39.850	47.222	39.644
การประเมินผลการจัดกิจกรรม	56.520	60.870	61.489
รวมเฉลี่ย	39.476	40.994	36.690

ตาราง 14 แสดงปัญหาและอุปสรรคเป็นรายข้อ

วิธีการจัด	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด		ครูที่ปรึกษากิจกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>การตัดสินใจสั่งการ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม</u>						
ข้อมูล	36	52.174	11	47.826	152 ^๑	49.191
เวลา	33	47.826	9	39.130	137	44.337
<u>การวางแผนกิจกรรม</u>						
การประชุม	17	24.638	7	30.435	106	34.304
งบประมาณ	36	52.174	16	69.565	171	55.340
บุคลากร	40	57.971	10	43.478	142	45.955
วัสดุอุปกรณ์	29	42.029	12	52.174	122	39.482
อาคารสถานที่	19	27.536	8	34.783	67	21.683
<u>การจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อ</u>						
<u>กิจกรรม</u>						
การจัดสายการบังคับบัญชา	35	50.725	10	43.478	140	45.307
ปริมาณงาน	24	34.783	7	30.435	114	36.893
<u>การติดต่อสั่งการ เกี่ยวกับกิจกรรม</u>						
การประชาสัมพันธ์	29	42.029	8	34.783	129	41.748
การปรึกษาหารือ	20	28.986	11	47.826	150	48.544
เครื่องมือการสื่อสาร	33	47.826	9	39.130	93	30.097
การรายงานผล	21	30.435	6	26.087	54	17.476
ขั้นตอนการปฏิบัติ	18	26.087	9	39.130	72	23.301

ตาราง 14 (ต่อ)

วิธีการจัด	ผู้บริหาร		หัวหน้าหมวด		ครูที่ปรึกษากิจกรรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม</u>						
ความรับผิดชอบ	45	65.217	15	65.217	154	49.838
มนุษยสัมพันธ์	11	15.942	3	13.043	70	22.654
ความร่วมมือ	23	33.333	10	43.478	126	40.777
กลุ่มบุคลากร	11	15.942	6	26.087	47	15.210
<u>การส่งเสริมกิจกรรมและการจูงใจ</u>						
<u>ผู้ที่เกี่ยวข้อง</u>						
การสนับสนุน	28	40.580	10	43.478	142	45.955
ประเภทของกิจกรรม	25	36.232	7	30.435	103	33.333
<u>การประเมินผลกิจกรรม</u>						
การวางแผนการประเมินผล	39	56.522	14	60.870	190	61.489
รวมเฉลี่ย	-	39.476	-	40.994	-	36.690

จากตาราง 13 และ 14 สรุปปัญหาและอุปสรรครวมกันในหน่วยรวมพบว่า หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมในค่านวิธีการจัดมากกว่ากลุ่มอื่น ผู้บริหารประสบปัญหาหาลงมา และครูที่ปรึกษากิจกรรมประสบปัญหาน้อยกว่ากลุ่มอื่น เมื่อแยกย่อยเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมและครูที่ปรึกษา กิจกรรมมีความเห็นคล้ายคลึงกันในปัญหาการจัดกิจกรรม เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

คือเรื่องการวางแผนการประเมินผล เรื่องการวางแผนกิจกรรมเกี่ยวกับงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ เรื่องการตัดสินใจสั่งการเกี่ยวกับข้อมูล เรื่องการส่งเสริม และการจูงใจผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการให้การสนับสนุนและประเภทของกิจกรรม และ เรื่องการ จัดสายการบังคับบัญชาและปริมาณงาน

ผู้บริหารและหัวหน้าหมวดกิจกรรมมีความเห็นว่า เป็นปัญหาเรื่องการประสานงาน เกี่ยวกับความรับผิดชอบ ส่วนเรื่องการประสานงานผู้บริหารมีปัญหาการรายงานผลมาก แต่หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมมีความเห็นว่า มีปัญหาเรื่องขั้นตอนการปฏิบัติมากกว่า และ เกี่ยวกับเครื่องมือสื่อสาร ทั้งสองกลุ่มพบว่า มีปัญหาด้วย

ผู้บริหารและครูที่ปรึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีปัญหาเรื่องการติดต่อสั่งการ เกี่ยวกับกิจกรรมการประชาสัมพันธ์

หัวหน้าหมวดและครูที่ปรึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่ามีปัญหาเรื่องการติดต่อสั่งการ เกี่ยวกับการปรึกษาหารือ แต่ผู้บริหารเห็นว่า มีปัญหาน้อย

รายละเอียดของปัญหาที่ผู้ตอบแสดงไว้ในแบบสอบถามสรุปได้ดังนี้

การตัดสินใจสั่งการ เกี่ยวกับการ จัดกิจกรรม

ไม่มีการสำรวจข้อมูลภายในโรงเรียนและไม่ได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตร ว่าด้วยการจัดกิจกรรม ระเบียบ และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ให้เข้าใจก่อนตัดสินใจสั่งการ ของหัวหน้าสถานศึกษา ในด้านเวลาสำหรับการตัดสินใจ ไม่สั่งให้เตรียมการล่วงหน้าแต่จะสั่งการในเวลากระชั้นชิดมาก

การวางแผนกิจกรรม

ไม่มีการประชุมเพื่อให้ครู-นักเรียน เข้าใจตรงกันถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรม ทั้งนักเรียนและครูไม่รู้ทิศทางเพราะไม่เข้าใจจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม ในด้านงบประมาณสำหรับจัดกิจกรรมไม่ได้จัดไว้โดยเฉพาะ จึงไม่ทราบว่าจะใช้ งบประมาณส่วนใด นอกจากกิจกรรมที่ระบุเรื่องการ เงินไว้ชัดเจน เช่น กิจกรรม

บุคลากร เนตรนารี ลูกเสือ และผู้มาเพื่อประโยชน์ ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกัน
 ในระหว่างประเภทของกิจกรรม ในค่านิยมบุคลากรไม่เคยเข้ารับการอบรมเรื่องการจัด
 กิจกรรมมาก่อนเป็นส่วนใหญ่จึงไม่รู้เรื่องและแนวทางการปฏิบัติ ไม่มีการกำหนดชัดเจน
 เรื่องการใช้วัสดุอุปกรณ์ และอาคารสถานที่ และส่วนใหญ่จะขาดแคลนในด้านวัสดุอุปกรณ์
 งบประมาณ และอาคารสถานที่

การจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อกิจกรรม

การจัดสายการบังคับบัญชาในบางแห่งไม่ชัดเจนวางแผนกิจกรรมขึ้นอยู่กับฝ่ายใด
 ใครเป็นผู้ควบคุมดูแลและติดตามผล การจัดครูที่ปรึกษากิจกรรมไม่สัมพันธ์กันในค่านิยม
 งานและความถนัด ความสนใจ

การติดต่อสั่งการเกี่ยวกับกิจกรรม

ขาดการประชาสัมพันธ์ให้เข้าใจตรงกัน หรือเพื่อให้เข้าใจเรื่องกิจกรรมอย่าง
 ชัดเจน ไม่มีการปรึกษาหารือเพื่อวางแผนหรือกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติในบางแห่งการให้
 งานแก่ครูที่ปรึกษาไม่ได้สั่งเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ได้กำหนดหน้าที่ขั้นตอนการปฏิบัติ
 การรายงานผล ให้ชัดเจน ต่างคนต่างทำไม่เป็นเอกภาพ

การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม

ความรับผิดชอบของครูและนักเรียนต่ำมาก เนื่องจากไม่รู้ทิศทางของการจัด
 กิจกรรมจึงรู้สึกเมื่อนำไปเพราะไม่รู้จะทำอะไรบ้างในแต่ละครั้ง บางแห่งหัวหน้าหมวดวิชา
 กิจกรรมไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ก็ยังมีปัญหา และขาดการให้ความร่วมมือจากครูที่ปรึกษา
 โดยทั่วไป ถ้าหัวหน้าสถานศึกษาไม่ให้ความสนใจ ยิ่งขาดความร่วมมือมาก ปีศาจกลุ่มบุคลากร
 ได้แก่จำนวนนักเรียนต่อครูที่ปรึกษาในกิจกรรมแต่ละประเภทมีมากเกินไป ดูแลไม่ทั่วถึง สำหรับ
 โรงเรียนเล็ก ปีศาจกลุ่มบุคลากร เกิดจากไม่สามารถที่จะจัดได้กว้างขวางเพราะจำนวนครู
 มีจำกัด

การส่งเสริมกิจกรรมและการจูงใจผู้เกี่ยวข้อง

การสนับสนุนจากหัวหน้าสถานศึกษามีน้อยไป ทั้งในค่านิยมงบประมาณและการให้กำลังใจ
 ไม่มีการติดตามผลการปฏิบัติอย่างแท้จริง จึงทำให้ไม่รู้ปัญหาและการแก้ปัญหาได้ถูกต้อง ทำให้

ผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานเสียกำลังใจ ประเภทของกิจกรรมเป็นส่วนที่ทำให้ครูไม่ค่อยกระตือรือร้นเท่าที่ควรจะเป็นเพราะกิจกรรมบางประเภทไม่มีหลักสูตรแจ่มแจ้งรายละเอียดไว้ ครูไม่เคยอบรม ไม่มีประสบการณ์ จึงไม่รู้จะจัดอย่างไร นอกจากกิจกรรมพูดภาษาภาค เนตรนารี ลูกเสือ และผู้บำเพ็ญประโยชน์เท่านั้น

การประเมินผลการจัดกิจกรรม

การวางแผนประเมินผล ซึ่งหมายถึงผลการจัด ผลการปฏิบัติงานของครู ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจน เพราะไม่มีการวางแผนแต่ต้นจึงไม่มีจุดประสงค์แน่ชัด นอกจากที่หลักสูตรระบุไว้สำหรับนักเรียนเรื่องการจัดหลักสูตรให้ "ผ่าน" สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ 80 เท่านั้น ไม่มีการจัดระบบ การจดบันทึก หรือการจัดทาระเบียบต่าง ๆ ไว้เป็นหลักฐาน ไม่มีการประเมินผลโครงการย่อยหรือประเมินผลผู้จัดกิจกรรมนั้น

สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาในด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม วิธีการจัดกิจกรรม และผลการจัด นอกจากนี้ยังศึกษาประเภทของกิจกรรม จัดอันดับ ประเภทของกิจกรรมที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิจัดขึ้น รวมทั้งศึกษาถึงปัญหา และอุปสรรคในการจัดกิจกรรมด้วย

วิธีการในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม ครูที่ปรึกษากิจกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 401 คน คิดเป็นร้อยละ 96.63 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา แบ่งเป็น 3 ด้านคือ ด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม ด้านวิธีการจัดกิจกรรม และผลการจัดกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยแบ่งเป็น ตอน

- ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลของโรงเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เกี่ยวกับทัศนะต่อการจัดกิจกรรมในด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม จำนวนคำถาม 13 ข้อ คำถามแต่ละข้อเป็นคำถามแบบประเมินค่า
- ตอนที่ 3 ก, ข เกี่ยวกับทัศนะในด้านวิธีการจัดกิจกรรม จำนวนคำถาม 36 ข้อ และในด้านผลของการจัดกิจกรรมจำนวนคำถาม 30 ข้อ คำถามแต่ละข้อเป็นคำถามแบบประเมินค่า เช่นเดียวกัน
- ตอนที่ 4 เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค เป็นคำถามแบบปลายปิดและปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการทางสถิติและคำนวณค่าต่าง ๆ ด้วยมินิคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. หาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนและผู้ตอบจากแนกตามตัวแปรคือ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม ครูที่ปรึกษา กิจกรรม และข้อมูลด้านทัศนคติที่มีต่อการจัดกิจกรรม ในด้านจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม วิธีการจัดกิจกรรมและผลการจัด ประเภทกิจกรรม ที่โรงเรียนจัดขึ้น

2. หากสถิติพื้นฐานเป็นรายชื่อและรายบุคคล และค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม และประเภทกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น

3. หากค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามเป็นรายชื่อรายคน โดยส่วนรวม แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ เบสต์ (Best. 1964 : 198) ที่กำหนดไว้ เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม

4. ทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแตกต่าง ทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม โดยส่วนรวมและรายคนตามตัวแปร โดยทดสอบด้วย $F - test$ (ลวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 171) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วย $q - statistic$ ของ Newman Keuls (ชูศรี วงศ์รัตนะ 2523 . 124 - 129)

สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิในต้นปี 2526 สรุปได้ดังนี้

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับจุดประสงค์ของกิจกรรม ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม และครูที่ปรึกษามีความเห็นด้วยว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมนักเรียนส่งเสริมจุดประสงค์ของกิจกรรมมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบข้อที่น่าสังเกตคือ ผู้บริหารและหัวหน้าหมวดกิจกรรมเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนมีส่วนช่วยส่งเสริมนักเรียนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย แต่ครูที่ปรึกษาเห็นด้วยกับจุดประสงค์ข้อน้อย

2. เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มเห็นพ้องกันว่า สามารถดำเนินการจัดตามวิธีที่ระบุไว้ ได้ปานกลางเท่านั้น และที่ปฏิบัติได้น้อยกว่าด้านอื่น ๆ ก็คือในเรื่องการส่งเสริมกิจกรรม การจูงใจผู้เกี่ยวข้อง กับการประเมินผลการจัดกิจกรรม

เมื่อพิจารณาข้อย่อยพบว่าที่ยังปฏิบัติได้น้อยคือ การเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอก สมาคมครูและผู้อุปถัมภ์ และสมาคมศิษย์เก่ามาร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรม ครูที่ปรึกษา ยังเห็นว่า การประเมินผลบุคคลที่รับผิดชอบ และโครงการต่าง ๆ ยังไม่สามารถทำได้ สม่่าเสมอ

3. เมื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรม หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมเห็นว่า กิจกรรมเท่าที่จัดอยู่ได้ผลมาก แต่ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาเห็นว่า โรงเรียนสามารถจัดได้ผลปานกลางเท่านั้น เมื่อพิจารณาผลการจัดกิจกรรมเป็นรายข้อ ผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมมีความเห็นตรงกันว่าที่ได้ผลมากที่สุด นักเรียนมีความสามัคคี รักหมู่คณะ มีความเคารพผู้ใหญ่ และผู้มีอาวุโสกว่า สร้างสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ส่วนครูที่ปรึกษาเห็นว่าให้ผลปานกลางทุกข้อ

4. เมื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม ครูที่ปรึกษา กิจกรรมที่มีต่อการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร วิธีการจัดกิจกรรม และผลการจัดกิจกรรมปรากฏผลดังนี้

4.1 ความเห็นของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างกันตามนัยทางสถิติ

4.2 ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรม ปรากฏว่า หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมมีความเห็นแตกต่างกับครูที่ปรึกษา กิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ความเห็นเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม และครูที่ปรึกษา กิจกรรม ปรากฏว่า ระหว่างหัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรมกับผู้บริหาร

และระหว่างหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมกับครูที่ปรึกษากิจกรรม มีความเห็นแตกต่างกันตาม
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในหลักสูตร โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด
ชัยภูมิ สามารถจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ มากน้อยตามลำดับดังนี้คือ ประเภท ลูกเสือ
ยุวกาชาด เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และรักษาคินแดน จัดมากเป็นอันดับหนึ่ง
รองลงมาเป็นกิจกรรมเสริมวิชาการต่าง ๆ กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย และนันทนาการ กิจกรรมห้องสมุด กิจกรรมศาสนา กิจกรรม
อนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย และกิจกรรมทัศนศึกษา
เป็นอันดับสุดท้าย

6. ปัญหาต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเสนอไว้มีดังนี้

6.1 ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ ขาดการสำรวจข้อมูล รายละเอียด ก่อนการ
ตัดสินใจสั่งการ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

6.2 ที่เกี่ยวกับการวางแผน ขาดงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์
ในการจัดกิจกรรมนักเรียน

6.3 ที่เกี่ยวกับการจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อกิจกรรม การจัดสาย
การบังคับบัญชาไม่ชัดเจน ปริมาณงานของครู-อาจารย์มากเกินไปไม่สามารถปฏิบัติได้อย่าง
เต็มที่

6.4 ที่เกี่ยวกับการติดต่อสั่งการเกี่ยวกับกิจกรรม การประชาสัมพันธ์
อ่อนมาก รองลงมาคือ ขาดการปรึกษาหารือร่วมกันในการจัดกิจกรรม

6.5 ที่เกี่ยวกับการประสานงาน ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
ครูที่ปรึกษากิจกรรมไม่มีความรับผิดชอบ

6.6 ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและการจูงใจผู้เกี่ยวข้องไม่ได้รับการสนับสนุน
จากผู้บริหาร

6.7 ที่เกี่ยวกับการประเมินผล ไม่มีการวางแผนการประเมินผลเป็นระยะ ๆ

การอภิปรายผล

1. ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การจัดกิจกรรมของโรงเรียนมุ่งส่งเสริมจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ได้มาก และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทั้งสามกลุ่ม ก็ไม่ปรากฏความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะฝ่ายจัดทำหลักสูตร พยายามศึกษาหาข้อมูลมาประกอบการกำหนดจุดประสงค์โดยพิจารณาสภาพความพร้อมของโรงเรียนและความสามารถที่จะปฏิบัติได้ ดังจะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร สำนักนายกรัฐมนตรีนคร (สำนักนายกรัฐมนตรีนคร 2525 : 1) ได้มีการสำรวจข้อมูลสภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ปัญหาเยาวชน ปัญหาสังคม ความต้องการในด้านต่าง ๆ ของเยาวชน และบุคลากรในโรงเรียน ฯลฯ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย กำหนดกิจกรรมในหลักสูตรให้เหมาะสมนำไปปฏิบัติได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาของชาติด้วย หลังจากนั้นได้มีการทบทวนปรับปรุงจุดมุ่งหมายในกลุ่มนักการศึกษาอีกครั้งก่อนจะนำไปทดลองและกำหนดเป็นหลักการใช้โรงเรียนปฏิบัติ โดยประชุมชี้แจงผู้บริหารโรงเรียนให้เข้าใจนโยบายและความสำคัญของจุดประสงค์ การจัดกิจกรรมนำไปจัดทำแนวปฏิบัติภายในโรงเรียนของตน นอกจากนี้ยังปรากฏว่า กรมวิชาการได้จัดทำเอกสารหลักสูตร ซึ่งมีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน กรมสามัญศึกษาก็ได้จัดทำคู่มือครู แนวการจัดกิจกรรมนักเรียน โดยเน้นลักษณะนิสัย ซึ่งกำหนดภาระหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง มีตัวอย่างการจัดให้บรรลุจุดประสงค์ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมอย่างชัดเจน ซึ่งเอกสารทั้งสองอย่างนี้ช่วยทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมองเห็นสู่ทางการจัดให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นจึงมุ่งส่งเสริมจุดประสงค์ได้มาก และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

2. เมื่อพิจารณาจุดประสงค์เป็นรายข้อ มีที่น่าสนใจแก่ควรแก่การนำมากล่าวถึงก็คือ ครูที่ปรึกษากิจกรรมเห็นว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นมุ่งส่งเสริมระเบียบวินัยน้อย แต่กลุ่มอื่น ๆ เห็นว่ามุ่งส่งเสริมมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่ปรึกษากิจกรรมเป็นผู้ที่ทำงานใกล้ชิด

กับนักเรียนมากกว่าบุคคลกลุ่มอื่นได้ มองเห็นว่ากิจกรรมในปัจจุบันมีหลายประเภทและแต่ละประเภทมุ่งเน้นลักษณะนิสัย เพื่อส่งเสริมจุดประสงค์แตกต่างกัน (ดังรายละเอียดในบทที่ 2) กิจกรรมที่มุ่งเน้นลักษณะนิสัย เพื่อส่งเสริมระเบียบวินัยได้แก่ กิจกรรมประเภท ดูกีฬา ยุวภาษา เนตรนารี ฯลฯ มีนักเรียนส่วนหนึ่งที่เท่านั้นที่เลือกกิจกรรมประเภทนี้ ส่วนอื่น ๆ ที่มากกว่าก็กระจายกันไปเลือกกิจกรรมประเภทอื่นที่ตนถนัดและสนใจ ซึ่งมุ่งเน้นลักษณะนิสัยด้านอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมจุดประสงค์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น กิจกรรมบางประเภทเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น เริ่มสร้างสรรค์ ความคิดเห็นที่เป็นตัวของตัวเอง เติบโตปัญหาและแก้ปัญหาเอง อาจจะต้องมีความคิดเห็นขัดแย้งกับครูที่ปรึกษา ซึ่งมีบทบาทในการให้คำปรึกษามากกว่าที่จะเข้าไปควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมในกลุ่มเสียเอง ในการจัดกิจกรรม นักเรียนสามารถแสดงออกได้เต็มที่ ซึ่งการแสดงออกของนักเรียน หรือการเป็นตัวของเขาเองอย่างมากอาจจะขัดแย้งกับความคาดหวังของครูไปบ้าง โดยทั่วไปแล้วครูมักจะพอใจที่จะเห็นนักเรียนประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัยและกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ความเชื่อเก่า ๆ อาจทำให้ครูเห็นด้วยกับจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมระเบียบวินัยน้อยกว่าจุดมุ่งหมายข้ออื่น ๆ

3. โรงเรียนมัธยมศึกษายังจัดกิจกรรมโดยปฏิบัติตามวิธีการจัดดังกล่าวแล้วได้ในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ 2521 และ 2524 ก็ได้มีการฝึกอบรมทั้งผู้บริหาร และครูเพื่อให้เข้าใจหลักการและวิธีการปฏิบัติแล้ว โรงเรียนน่าจะปฏิบัติตามวิธีการจัดใดมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่า

3.1 โรงเรียนขาดความพร้อมทางด้านบุคลากร กล่าวคือ กิจกรรมหลายประเภท เช่น กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรม ฯลฯ จะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะเรื่องเป็นพิเศษ กิจกรรมบางอย่างต้องอาศัยเวลาเตรียมการ เวลาทำกิจกรรม และการดูแลรักษาความปลอดภัย ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับหลาย ๆ อย่าง เช่น กิจกรรมทัศนศึกษา เป็นต้น ในโรงเรียนที่มีบุคลากรจำกัด ย่อมหลีกเลี่ยงที่จะจัดกิจกรรมประเภทนี้ ส่วนกิจกรรมที่มีแนวปฏิบัติและระเบียบการเงินอย่างชัดเจน และครูมี

ความคุ้นเคยอยู่แล้วก็สามารถปฏิบัติได้อย่างคล่องตัว นอกจากนี้ยังปรากฏว่า บางโรงเรียนขาดบุคลากร ตำแหน่ง สนับสนุน ต้องใช้ครูซึ่งไม่ตรงตามระเบียบกรมสามัญศึกษาว่าด้วยการแต่งตั้งหัวหน้าหมวดวิชา พ.ศ.2522 เข้าทำหน้าที่หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม โดยที่มีคุณสมบัติไม่พร้อม การจัดกิจกรรมในโรงเรียนจึงเป็นไปเท่าที่จะสามารถทำได้ จึงปฏิบัติตามวิธีการจัดได้ไม่มากตามที่ทุกฝ่ายคาดหวัง

3.2 บุคลากรไม่ได้รับการเตรียมตัว หรือฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง จะเห็นได้จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจกรรมและสนใจผู้เกี่ยวข้อง (ตาราง 4) ครูเห็นว่ายังจัดให้ครูได้รับการนิเทศและอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมน้อย นอกจากนี้ยังมีปัญหาท่านอื่น ๆ ที่ครูจะบรู๊วชัดเจนในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคเป็นต้นว่า ไม่มีการประชุมชี้แจงให้ครูและนักเรียนเข้าใจตรงกัน ทำให้ครูและนักเรียนมองไม่เห็นทิศทาง และไม่เข้าใจจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม การจัดสายบังคับบัญชาในบางแห่งยังไม่ชัดเจน ครูไม่ทราบวางแผนกิจกรรมขึ้นอยู่กับฝ่ายใด ใครควบคุมดูแลหาหน้าที่ติดตามผล การจัดครูที่ปรึกษากิจกรรมก็ไม่สัมพันธ์กับปริมาณงาน ความรับผิดชอบที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งความฉันทะและความสนใจ ฉะนั้นครูจึงไม่สามารถให้ความร่วมมือกับฝ่ายบริหารดำเนินการจัดกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ตามที่หลักสูตรระบุไว้

3.3 โรงเรียนยังมีความเคยชินกับการจัดการศึกษาแบบเก่า โดยให้ความสำคัญแก่วิชาการมาก และเห็นความสำคัญของกิจกรรมเป็นอันดับรอง เมื่อมีปัญหาก็เกี่ยวกับกิจกรรมก็ไม่ค่อยกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความช่วยเหลือ หรือหาทางแก้ปัญหาาร่วมกัน จะเห็นได้จากข้อมูลในแบบสอบถามปลายเปิดซึ่งครูระบุว่า หัวหน้าสถานศึกษาไม่สำรวจข้อมูล ไม่ศึกษารายละเอียดให้ลึกซึ้งก่อนสั่งการ และมักสั่งการอย่างกระชั้นชิด ไม่จัดงบประมาณเพื่อกิจกรรมไว้โดยเฉพาะ การสนับสนุนจากหัวหน้าสถานศึกษามีน้อยไป ไม่มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ฯลฯ เป็นต้น เมื่อตัวจักรสำคัญของโรงเรียนไม่สนับสนุนและไม่ลงมาช่วยเหลือศึกษารื้อ และติดตามผลงานร่วมกับครู ก็ทำให้ครูค่างคนต่างหาไปเท่าที่จะทำได้ โดยไม่มีการปรับปรุงให้ทำได้มากและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. เมื่อพิจารณาผลการจัดกิจกรรมเท่าที่โรงเรียนจัดขึ้น ปรากฏว่า หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมเห็นว่าได้ผลมาก แต่ครูและผู้บริหารเห็นว่าได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน

ระดับปานกลางเท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมทั้งหมด หัวหน้าหมวดกิจกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานโดยตรง เมื่อแจกจ่ายงานให้แก่ครูไปแล้ว หัวหน้าหมวดกิจกรรมไม่ได้เข้าไปตรวจสอบดูแลอย่างใกล้ชิด ไม่มีการประเมินผลบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมโดยสม่ำเสมอ ไม่มีการประเมินผลโครงการต่าง ๆ ไม่มีการเชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นวิทยากร (อ้างจากข้อมูลในตาราง 4) เมื่อมิได้เข้าไปคลุกคลีและประเมินผลอย่างใกล้ชิด และมีระบบ โอกาสที่จะมองเห็นปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จึงมีน้อย ทำให้เข้าใจว่าเท่าที่จัดไปก็ให้ผลดีตามเป้าหมายแล้ว ส่วนครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับกิจกรรมนักเรียนมากที่สุดย่อมทราบปัญหาอุปสรรคและผลที่เกิดขึ้นกับเด็กชัดเจนกว่า ผู้บริหารโรงเรียนก็เช่นเดียวกันมักจะมองการบริหารงานโรงเรียนทุกด้านในมุมมองกว้าง ประกอบกับไม่ได้เข้าไปประเมินผลและร่วมงานอย่างใกล้ชิดด้วย เมื่อผลงานไม่เด่นจนเห็นชัด และไม่มีปัญหามากจนน่าวิตก ก็ถือว่าได้ผลในระดับปานกลางเท่านั้น

นอกจากนี้ยังอาจเป็นไปได้ว่า ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูยังไม่ประสานงานกันอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง สอดคล้องกับการศึกษาของสำนักนายกรัฐมนตรีนคร (สำนักนายกรัฐมนตรีนคร 2525 : 85) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนยังขาดการประสานงานในการที่จะกำหนดแผนปฏิบัติการ บทบาทของนักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง ทำให้ต่างฝ่ายต่างหา คิดและรับรู้ จึงทำให้มีทัศนคติในเรื่องนี้แตกต่างกัน

5. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในทัศนคติของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรมและครูที่ปรึกษาพบว่า ทัศนคติของครูที่ปรึกษาและหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมต่อวิธีจัดกิจกรรมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อวิธีการจัดกิจกรรมเป็นรายข้อ ปรากฏความแตกต่างที่ชัดเจนในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้คือ

5.1 การวางแผนกิจกรรม

5.1.1 การจัดทำแผนและปฏิทินการจัดกิจกรรมล่วงหน้า

5.1.2 การวางแผนโครงการอย่างมีวัตถุประสงค์

5.1.3 การวางแผนการใช้อาคารสถานที่ให้สอดคล้องกับกิจกรรม

5.1.4 การกำหนดตัวบุคคลที่รับผิดชอบต่อการจัดกิจกรรมไว้ชัดเจน

5.2 การจัดสายงานและตัวบุคคล

5.2.1 ทัศนคติที่เห็นแตกต่างกันคนละระดับในทุกข้อ

5.3 การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรม

5.3.1 การแจ้งให้บุคลากรเข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม

5.4 การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม

5.4.1 กิจกรรมที่จัดขึ้นมีความสัมพันธ์กับการ ฝึกอบรม และการ

การแนะแนว

5.5 การส่งเสริมและจูงใจผู้เกี่ยวข้อง

5.5.1 การให้ครู - อาจารย์ได้รับการนิเทศ อบรม เกี่ยวกับ

การจัดกิจกรรม

5.5.2 การให้ครู - อาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัด

กิจกรรม

5.5.3 การเชิญบุคคลภายนอก และสมาคมครูผู้ปกครอง เข้าร่วม

ในการจัดกิจกรรม

5.6 การประเมินผลการจัดกิจกรรม

5.6.1 การประเมินผลบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรม

นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ทุกประเด็นที่ยกมานี้ ครูจะมีความเห็นว่าได้ปฏิบัติน้อยกว่าความเห็นของหัวหน้าหมวดกิจกรรม จนทำให้ความเห็นแตกต่างกันเป็นคนละระดับกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นผลมาจากบทบาทของครูและหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมมีความแตกต่างกันชัดเจน ทั้งที่ระบุไว้ในเอกสารหลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรม (กรมสามัญศึกษา 2526 : 14 - 15) และโดยการปฏิบัติแล้วครูเป็นผู้เผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ในขณะที่ดำเนินงาน เพราะ เพราะ มีความรับผิดชอบในการให้คำปรึกษาหารือช่วยเหลือแก่นักเรียน ดังได้อภิปรายไว้ในข้อ 4 แล้ว จึงทำให้ความเห็นของหัวหน้าหมวดวิชาและครู แตกต่างกันในหลาย ๆ ประเด็น

6. เมื่อศึกษาการจัดประเภทกิจกรรมปรากฏว่า กิจกรรมที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิจัดมากที่สุด คือ กิจกรรมประเภทลูกเสือ ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ เนตรนารีและรักษาดินแดน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เป็นกิจกรรมระดับชาติที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่ พ.ศ. 2454 พ.ศ. 2465 พ.ศ. 2515 และ พ.ศ. 2518 ตามลำดับ (สำนักนายกรัฐมนตรีก 2525 : 10 - 16) และยังระบุเป็นวิชาบังคับ

ไว้ในหลักสูตรอีกด้วย สำหรับหลักสูตรใหม่นี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศให้กิจกรรมรักษาดินแดนเป็นกิจกรรมประเภทเดียวกันสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาด้วย (กรมสามัญศึกษา 2526 : 268) อีกประการหนึ่ง กิจกรรมประเภทนี้มีหลักสูตรเฉพาะอย่าง ซึ่งมีระเบียบปฏิบัติปลีกย่อยชัดเจน นอกจากนี้ครู - อาจารย์ส่วนมากเคยเข้ารับการอบรมและมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้มาแล้ว ทำให้เกิดความคล่องตัวที่จะจัด

กิจกรรมที่จัดได้รองลงมาคือ กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ กิจกรรมส่งเสริมการเกษตร ฯ ที่เป็นเช่นนี้คงเป็นเพราะอาจารย์ที่ปรึกษามีความถนัด เพราะทุกคนก็สังกัดอยู่ในหมวดวิชาต่าง ๆ อยู่แล้ว การจัดกิจกรรมสามารถอาศัยบุคลากร อุปกรณ์และงบประมาณของหมวดวิชาได้มาก (ลานันท์นายกรัชมณเฑียร 2525 : 10 - 16) สำหรับกิจกรรมส่งเสริมการเกษตร ฯ ก็เช่นเดียวกัน ปัจจุบันหลักสูตรเน้นวิชาเกษตรกรรมและเป็นวิชาที่สามารถนำประโยชน์กลับไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันและการอาชีพได้มาก จึงได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียนไม่น้อย

กิจกรรมที่จัดน้อยมาก คือ กิจกรรมทัศนศึกษา กิจกรรมประเภทนี้ต้องปฏิบัติภายใต้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน นักศึกษาไปศึกษานอกสถานที่ พ.ศ. 2504 (กระทรวงศึกษาธิการ 2504 : 274) กิจกรรมทัศนศึกษานี้ยังมีขั้นตอนยุ่งยาก ทั้งในเรื่องการเตรียมงาน การจัดบุคลากร ยานพาหนะ การดูแลรักษาความปลอดภัย การติดต่อประสานงานผู้ปกครอง ค่าใช้จ่าย ฯลฯ โรงเรียนที่มีความพร้อมทางด้านบุคลากรและงบประมาณน้อยจึงพยายามหลีกเลี่ยงไม่จัดกิจกรรมดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยสามารถเสนอแนะแก่ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยอาศัยผลการวิจัยได้ดังนี้คือ

1. ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ผู้บริหาร หัวหน้าหมวดกิจกรรม และครู ควรจะได้ปรึกษาหารือ เพื่อให้การที่วัตถุประสงค์เป็นไปในลักษณะสร้างคุณลักษณะและบุคลิกภาพของนักเรียนให้มากขึ้น

เกี่ยวกับการส่งเสริมนักเรียนให้มีระเบียบวินัย ทั้งนี้เพราะครูที่ปรึกษากิจกรรมไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ข้อนี้ ปัญหาอาจจะมาจากนิยาม หรือความคาดหวังที่เกี่ยวกับคำว่า "ระเบียบวินัย" ควรมีการซักซ้อมความเข้าใจให้ตรงกัน การร่วมกันทบทวนระเบียบวินัยของโรงเรียนมิให้ล้าสมัยจนนักเรียนเกิดความอึดอัด หรือ ทำให้ต้องทรมานระเบียบวินัย และครูมีความอึดอัดใจต่อพฤติกรรมของนักเรียน

2. เกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรม มีประเด็นที่ควร เสนอแนะ เป็นต้นว่า วิธีการจัดทั้งหมดนั้น โรงเรียนสามารถนำวิธีไปปฏิบัติได้ในระดับปานกลาง ผู้บริหารและหัวหน้าหมวดควรร่วมกันทบทวนวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความพร้อมของโรงเรียน โดยอาศัยการสำรวจข้อมูลจากครูผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมกิจกรรมและการจูงใจผู้เกี่ยวข้อง และการประเมินผลการจัดกิจกรรม ผู้บริหารควรปรับปรุงทั้งสองด้านนี้อย่างมาก เพราะผลการวิจัยปรากฏว่าเป็นด้านที่นำไปปฏิบัติได้น้อยกว่าด้านอื่น

2.1 ในด้านที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและจูงใจผู้เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม ที่ควรปรับปรุงคือ การจัดให้ครู อาจารย์ได้รับการนิเทศหรืออบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม และการแสวงหาความร่วมมือจากบุคคลภายนอกในการจัดกิจกรรม โรงเรียนอาจทำได้โดย

2.1.1 หากการสำรวจปัญหาและความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของครูที่ปรึกษา เพื่อจะได้ให้ความช่วยเหลือได้ตรงจุดยิ่งขึ้น การสำรวจนี้ควรทำภาคเรียนละครั้งเป็นอย่างน้อย เพื่อจะได้ให้ความช่วยเหลือได้รวดเร็วและสามารถพัฒนาการจัดกิจกรรมในภาคต่อไปให้ดีขึ้น

2.1.2 ประสานงานกับหน่วยศึกษานิเทศก์ ขอให้ช่วยแนะนำวิธีการและจัดอบรมระยะสั้นเป็นครั้งคราวให้แก่คณะครู อาจจะแจกเป็นรายกิจกรรมไปยังที่ การอบรมระยะสั้นนี้ควรทำภาคเรียนละครั้ง

2.1.3 โรงเรียน โดยความร่วมมือกับหน่วยศึกษานิเทศก์ จัดหาเอกสาร คู่มือ บทความ ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนในระดับมัธยม ออกเผยแพร่แก่ครู

เพื่อเสริมความรู้ความเข้าใจของครูให้มากขึ้น

2.1 4 จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ โดยให้ครูได้แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพื่อนามาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ เป็นการแก้ปัญหาปัจจุบันได้วิธีหนึ่ง

2.2 การประเมินผลการจัดกิจกรรม โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการ บุคลากร และการจัดกิจกรรมยังมีอยู่ค่อนข้างน้อย ในเรื่องนี้ผู้บริหารโรงเรียน ควรจะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินค่าฯ อย่างละเอียด และนิเทศภายใน แก่กลุ่มหัวหน้าหมวดและครู อาจจะใช้อาศัยบุคลากรของกลุ่มโรงเรียน หรืออาจขอความช่วยเหลือจากหน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 1 หรือหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จะช่วยในเรื่องนี้ได้มาก

3. ผู้บริหารโรงเรียนควรจะได้ประสานความร่วมมือระหว่างบุคลากร ทั้งสามฝ่าย อย่างใกล้ชิดให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะหัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมยังมีความเห็นแตกต่างจากครู ในเรื่องวิธีจัดกิจกรรม และมีความเห็นแตกต่างจากครูและผู้บริหาร เกี่ยวกับผลของการจัด กิจกรรม แสดงว่ายังมีช่องว่างระหว่างความคิดเห็น ความคาดหวัง และวิธีการจัดกิจกรรม ของบุคคลทั้งสามกลุ่มอยู่บ้าง ผู้บริหารควรหันมาสนใจการทำงานเป็นทีม การปรึกษาหารือ และการแลกเปลี่ยนความเห็นซึ่งกันและกันขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มครูซึ่งทำหน้าที่ให้คำปรึกษา และรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ โดยตรงภายในโรงเรียน และพยายามจัดโอกาสให้ได้ ทำงานร่วมกันให้มากที่สุด

4. กิจกรรมประเภทอนุรักษ์ศิลป์และสิ่งแวดล้อม กิจกรรมส่งเสริมการใช้ สินค้าไทยและ กิจกรรมทัศนศึกษา ยังจัดได้น้อย ผู้บริหารควรศึกษาหาความรู้หรือให้หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรมศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมดังกล่าวจากหน่วยศึกษานิเทศก์ จากกลุ่มโรงเรียน หรือจากโรงเรียนที่สามารถจัด ได้ดี หรือจากตำรา บทความ ฯลฯ เพื่อนำข้อมูลมาเสนอแนะแก่ครูที่ปรึกษา และหัวหน้าหมวดวิชา

นอกจากนี้แล้วควรพาครูไปเยี่ยมชมกิจการ ไปร่วมสังเกตการจัดกิจกรรมของ โรงเรียนที่เขาสามารถจัดได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้และประสบการณ์

สำหรับการจัดทัศนศึกษาซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีค่ายิ่งในแง่การส่งเสริมความรู้ ประสบการณ์และกิจกรรมกลุ่มและนันทนาการ ฯลฯ โรงเรียนควรจัดให้มากยิ่งขึ้น อาจจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ไปทัศนศึกษาระยะใกล้ ๆ ไม่ค้างคืน กำหนดจุดประสงค์ แบ่งสรรหน้าที่ รับผิดชอบให้ชัดเจน ก็จะเกิดประโยชน์แก่ครูและนักเรียนอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะสำหรับศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 11

1. ควรให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยจัดทำโครงการนิเทศ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริม กิจกรรมและจูงใจผู้เกี่ยวข้อง การประเมินผลการจัดกิจกรรม การแสวงหาความร่วมมือ จากบุคคลหรือสมาคมภายนอก การจัดกิจกรรมบางประเภท เช่น ทัศนศึกษา ส่งเสริม สินค้าไทย และกิจกรรมอนุรักษ์ศิลปและสิ่งแวดล้อม ซึ่งทางโรงเรียนยังสามารถจัดได้น้อย การให้ความช่วยเหลืออาจเน้นในรูป

1.1 การนิเทศเฉพาะกลุ่ม

1.2 การจัดประชุม สัมมนาเฉพาะเรื่องเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ให้ครูได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.3 จัดจุดสูสาร หรือเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมส่งให้โรงเรียน

1.4 ช่วยประสานงานให้มีการเชื่อมเป็นโรงเรียนใหญ่ ๆ ที่สามารถ จัดได้ดี จัดให้มีการช่วยเหลือระหว่างกลุ่มโรงเรียน โดยเฉพาะโรงเรียนที่ขาดบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ

ข้อเสนอแนะสำหรับกรมสามัญศึกษา

1. จัดประชุมหาวิชาการ อบรม หรือสัมมนาแก่กลุ่มผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม เน้นย้ำให้เห็นความสำคัญของกิจกรรม และเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และให้จัดทำโดยต่อเนื่อง เพื่อย้ำความเข้าใจให้ถูกต้องตรงกัน เน้นย้ำให้หัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้บริหาร ได้เห็น ความสำคัญในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

2. เสนอข้อมูลนี้แก่อนวยศึกษานิเทศก์ เพื่อประกอบการพิจารณาวางแผนต่อไป
3. นิเทศติดตามผลการจัดกิจกรรมในโรงเรียนโดยทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาให้ลึกลงไปถึง วิธีการจัดและการประเมินผลการจัดกิจกรรม ในระดับมัธยม เพื่อทราบปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริงที่ครูที่ปรึกษาประสบอยู่ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุง

2. ควรมีการศึกษาทัศนะของนักเรียนและบุคลากรที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน เพื่อให้มองเห็นแง่คิดของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลไปใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุง

3. ควรวิจัยเพื่อติดตามผลการจัดกิจกรรม ภายหลังจากที่กรมสามัญศึกษา จัดอบรม สัมมนา ครูกิจกรรมเพื่อกลับไปดำเนินการภายในโรงเรียนแล้ว

4. ควรศึกษาวิจัยลักษณะ เช่นนี้ภายในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกลุ่มโรงเรียน เขตการศึกษาอื่น ๆ เพื่อเป็นการศึกษาแนวทางปรับปรุงการจัดกิจกรรมนักเรียนได้อย่าง เหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ สัจกุล "การจัดตั้งชุมนุมวิชาการในโรงเรียน" จุลสารนักบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 40 หน้า
- การศึกษา 11, เขต นครราชสีมา เอกสารประกอบการอบรมสัมมนาผู้ช่วยฝ่ายบริการ
และหัวหน้าหมวดกิจกรรม กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2522, ไม่มีเลขหน้า
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ "ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ" วารสาร
งานวิจัยปีการศึกษา 2520 2522, 75 หน้า
- คุณณี แก้วกำเนิด "การบริหารกิจกรรมนักเรียน" เอกสารการประชุมสัมมนาผู้บริหาร
โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ กรมสามัญศึกษา 2525, ไม่มีเลขหน้า
- นิตยา เปลื้องนุช เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของ
โรงเรียนรัฐบาลในภาคกลางที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 81 หน้า อักสาเนา
- ประคัม นิลพั่งงา การศึกษา 332 กิจกรรมร่วมหลักสูตร คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครู
สวนสุนันทา 2524, 211 หน้า
- พูนศิริ เจริญพันธ์ ความสนใจของนักเรียนสตรีศรีสุวิโยทัยที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 48 หน้า อักสาเนา
- พจน์ สะเพียรชัย, ดร. "ปัญหา หลักการและแนวโน้มของกำรจัดการศึกษาของไทย"
วารสารครู ปีที่ 3 ฉบับที่ 6 มีนาคม 2522, 163 หน้า
- บุษกรวัลย์ วณิชจินดา ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตรวิชาสังคมกับ
ผลสำเร็จในการเรียนวิชาสังคมศึกษาในชั้นมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 229 หน้า อักสาเนา
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 287 หน้า

จณี ปัทมลิขิตสกุล การสำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511, 47 หน้า อัครสำเนา

วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 187 หน้า

วิรัช กุญหมาศ "การประเมินผลการจัดบริการแนะแนว กิจกรรมเสริมหลักสูตรและสวัสดิการในโรงเรียนและวิทยาลัย ตามโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีวศึกษา พ.ศ. 2508" บทความของงานวิจัยการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2513, 194 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 2524, 109 หน้า

_____ ระเบียบและคู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียน ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2520 แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2521 และแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 3 พุทธศักราช 2524 2524, 140 หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 2521, 207 หน้า

_____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 2524, 372 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ "แนวคิดและนโยบายในการจัดอาชีวศึกษา" สารพัฒนาหลักสูตร ฉบับ 7 2525, 80 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตร พุทธศักราช 2521 เอกสารอัครสำเนา ม.ป.ป., 23 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 221 หน้า

ศึกษาศึกษา, กระทรวง กรมสามัญศึกษา คู่มือการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครู
เอกสารการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ 2525, 699
หน้า

คู่มือครูแนวการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยเน้นลักษณะนิสัย กรมสามัญศึกษา
2526, 282 หน้า

สำนักนายกรัฐมนตรี, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
บทวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียน นิสิต และนักศึกษาในประเทศไทย เอกสาร
กนผ 2/2525, 177 หน้า

สำนักนายกรัฐมนตรี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เอกสารประกอบการประชุม
ทางวิชาการ เรื่องการวิจัยทางการศึกษา และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
2526, 236 หน้า

สุทัศน์ ทัพย์สุวรรณ "ความสัมพันธ์ระหว่างการแนะแนวกับหลักสูตร" วารสารครู
ปีที่ 4 ฉบับที่ 5 กุมภาพันธ์ 2523, 64 หน้า

สุมาลี แจบเกาะ เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของ
โรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน
ปริทัศน์พนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 129
หน้า อักสาเนา

สุวิทย์ บุญช่วย การบริหารโรงเรียน ทฤษฎี และปฏิบัติ เอกสารโรเนียว
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 2526, 142 หน้า

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ การบริหารกิจการนักเรียน พิษณุโลก มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2520, 145 หน้า

เสนาะ จันทรสूरिया การปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 เอกสารการประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียน
มัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2524, 122 หน้า

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520
2520, 38 หน้า
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11 นครราชสีมา "คู่มือการจัด
กิจกรรมในโรงเรียน" เอกสาร ลำดับที่ 21/2523 มิถุนายน 2523 : 54 หน้า
- อุดม หนูทอง การศึกษาค้นคว้าของครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด
นครศรีธรรมราชที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 98 หน้า อัดสำเนา
- อรรพรรณ เวทยะวาทิน เจตนคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา
ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน ปริญญาโท
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 123 หน้า อัดสำเนา
- Doohan, Joseph Edward. "Current Practices and Problems in
Student Activities in Four Maine Public Secondary School,"
Dissertation Abstracts. 29 . 2146-A, January, 1969.
- Gruber, Frederick C. Secondary School Activities. New York,
McGraw-Hill Book Company, 1954. 307 p.
- Guilbault, Robert Origeine. "A Comparison of Student Activity
Programs in Three Types of Connecticut Middle School,"
Dissertation Abstracts. 32 : 305-A, July, 1971.
- Humphrey, Robert D. "The Relationship of Participation in Out
of School Activities of School Achievement," Thesis Abstract
Series. 16 : 125 - 131, 1960.
- Hurlock, Elizabeth B. Personality Development. New York,
McGraw-Hill, 1974. 503 p.
- Jackson, Alice H. and others. Activities for Elementary Physical
Education. West Nyack, New York, Parker Publishing Company,
Inc., 1971. 238 p.
- Miller, Franklin A. and others, "School Clubs," Planning
Student Activities. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall,
Inc., 1956. 651 p.

Skillman, John Harold. "A Study of Relationship between Participation in Various Types of Extra Class Activities and Academic Performance in Three Private Japanese Secondary School," Dissertation Abstracts. 19:1958, February, 1959.

Strierwalt, Floyd Harrison, "A Study of the Relationship of Involvement in School Activities to the Academic Achievement of Junior High School Students," Dissertation Abstracts. 27:4057-A, June, 1967.

ภาคผนวก

11 มีนาคม 2526

เรื่อง ขวความร่วมมือกรอกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

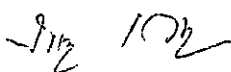
เรียน อาจารย์ที่เคารพ

สิ่งส่งมาช่วย แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโท แผนกวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำการวิจัยเรื่อง "การบริหารกิจกรรมนักเรียน" โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ ตามทัศนะของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา กิจกรรม "ละครที่ปรึกษากิจกรรม" การทำวิจัยครั้งนี้ ผลของการวิจัยจะนำเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย และจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ เป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องได้รับความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ตลอดจนความคิดเห็น ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแบบสอบถามที่ได้แนบมาพร้อมนี้

อึ่ง ในการตอบแบบสอบถามของท่านครั้งนี้ ข้าพเจ้าจะเก็บข้อมูล ที่ได้รับจากท่านไว้เพื่อความลับ และจะนำเสนอผลเป็นข้อมูลส่วนรวม จึงไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อตำแหน่ง และหน้าที่ราชการของท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้น จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามนี้ด้วยความเป็นจริง แล้วโปรดส่งคืนไปยังข้าพเจ้าโดยพับกลางเย็บ ส่งไปรษณีย์เท่านั้น เราจะได้จัดพิมพ์ผู้รับทราบที่อยู่และณีกวางตราไปรษณียากรไว้เรียบร้อยแล้วด้านหลังปกภายในวันที่ 31 มีนาคม 2526 ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความร่วมมือในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางจรรยา เกษโพหนอง)

นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โรงเรียนสตรีชัยภูมิ

11 มีนาคม 2526

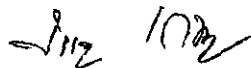
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน หัวหน้าสถานศึกษาโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ชุด

ข้าพเจ้า นางจรรยา เกษโพนทอง เป็นนิสิตปริญญาโท แผนกวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำการวิจัย
เรื่อง "การบริหารกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ตามทัศนะของผู้บริหาร
หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม และครูที่ปรึกษากิจกรรม" จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านและ
คณะครู-อาจารย์ในโรงเรียนของท่าน คอยแบบสอบถามและแฉงความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค
และข้อเสนอแนะในการบริหารกิจกรรมนักเรียน สำหรับหัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้ตอบ 1 ฉบับ
และขอความกรุณาให้ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา..... ฉบับ หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม 1
ฉบับ และครูที่ปรึกษากิจกรรมโดยเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างง่าย ๆ ... ฉบับ
ขอขอบพระคุณในความกรุณาจากท่านเป็นอย่างสูงที่ได้ให้ความร่วมมือในครั้งนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางจรรยา เกษโพนทอง)

นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับโรงเรียนและผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อโรงเรียน _____ อ. _____

ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

(1) ในปีการศึกษา 2525 ประเภทกิจกรรมที่จัดในโรงเรียนของท่านได้แก่
(หัวหน้าหมวดวิชากิจกรรม เป็นผู้ตอบเฉพาะข้อนี้)

1. กิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาด เนตรนารี
 ผู้บำเพ็ญประโยชน์
2. กิจกรรมศาสนา

ชื่อ _____

3. กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

ชื่อ _____

4. กิจกรรมส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

ชื่อ _____

5. กิจกรรมการใช้ห้องสมุด
ชื่อ _____

6. กิจกรรมส่งเสริมการใช้สินค้าไทย
ชื่อ _____

7. กิจกรรมอนุรักษ์ศิลปกรรมและสิ่งแวดล้อม
ชื่อ _____

8. กิจกรรมทัศนศึกษา
ชื่อ _____

9. กิจกรรมนันทนาการ
ชื่อ _____

10. กิจกรรมส่งเสริมวิชาการต่าง ๆ ในหลักสูตร
ชื่อ _____

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

(2) ตำแหน่งปัจจุบันของท่าน

ผู้บริหาร

อาจารย์ 3

อาจารย์ 2

อาจารย์ 1

ครู 2

ท่านอยู่ที่

หัวหน้าสถานศึกษา

ผู้ช่วยหัวหน้าสถานศึกษา

ท่านทำ

หัวหน้าหมวดกิจกรรม

ครูที่ปรึกษากิจกรรม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรกำหนด โปรด
พิจารณาว่าการจัดกิจกรรมในโรงเรียนมุ่งไปส่งเสริมจุดประสงค์ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ชี้เครื่องหมาย ✓ ตรงช่องที่ท่านเลือกเป็นคำตอบ <u>แต่ละข้อ</u>					
1. ส่งเสริมนักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย					
2. ส่งเสริมนักเรียนมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์					
3. ส่งเสริมให้มีความเข้าใจและเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข					
4. ส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ภายในขอบเขตของกฎหมาย					
5. ส่งเสริมความซื่อสัตย์ในคุณค่า ค่างไว้และส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทย					
6. ส่งเสริมความรักและความสามัคคีในหมู่คณะ					
7. ส่งเสริมทักษะและความถนัด					
8. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
9. ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ					
10. ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
11. ส่งเสริมให้รู้จักบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและสร้างเสริมความมั่นคงของชาติ					
12. ส่งเสริมให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงาม					
13. ส่งเสริมความรู้ในหลักสูตร					

ตอนที่ 3 ก แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดกิจกรรม ในด้านวิธีการจัดและผลของการจัดกิจกรรมในโรงเรียน โปรดพิจารณาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้เพียงใด

ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
<u>โปรดเขียนเครื่องหมาย</u> ในช่องที่ตรงกับ					
<u>ความเป็นจริงมากที่สุด</u>					
<u>การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม</u>					
1. มีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนามาพิจารณาในการจัดกิจกรรมนักเรียน					
2. มีการนำข้อมูลมาพิจารณาเพื่อการพิจารณาร่วมกันในระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรม					
3 การตัดสินใจสั่งการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมได้มุ่งสนองจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียนตามหลักสูตร					
4. ใช้ระยะเวลาการพิจารณาข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนอย่างเหมาะสม					
<u>การวางแผนกิจกรรม</u>					
5. ได้จัดทำแผนและปฏิทินการจัดกิจกรรมล่วงหน้า					
6. การจัดกิจกรรมแต่ละประเภท มีการวางโครงการอย่างมีวัตถุประสงค์					
7. ได้วางแผนการใช้เงินสอดคล้องกับแผนการจัดกิจกรรมนักเรียน					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ได้วางแผนการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมนักเรียน					
9. ได้วางแผนเกี่ยวกับการใช้อาคารสถานที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม					
10. ได้วางแผนการกำหนดตัวบุคลากรผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมไว้ชัดเจน					
11. ได้วางแผนติดตามผลไว้ถูกต้องตามระเบียบการวัดผล					
<u>การจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อกิจกรรม</u>					
12. ได้จัดให้มีการกระจายความรับผิดชอบแก่บุคลากรในการจัดกิจกรรม					
13. จัดครูที่ปรึกษากิจกรรมได้ตรงกับความถนัดความสนใจและตรงกับสายงาน					
14. ผู้มีส่วนรับผิดชอบการจัดกิจกรรมนักเรียนมีความรู้ความสามารถ					
15. มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้อย่างชัดเจน					
<u>การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรม</u>					
16. ได้ประชาสัมพันธ์แก่บุคลากรให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักเรียน					

๕ ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
17. ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการติดต่อสื่อสาร เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียนไว้อย่างชัดเจน 18 มีการจัดทำวารสารหรือที่ติดประกาศเพื่อเป็นสื่อ กลางให้ได้ทราบความเคลื่อนไหวในด้านการจัด กิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ					
<u>การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม</u>					
19. มีการจัดทำเอกสาร เพื่อให้บุคลากรในโรงเรียน ได้ทราบบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน จัดกิจกรรม					
20. มีการส่งเสริมให้มีการประสานงานกันเอง ระหว่างบุคลากรแต่ละฝ่ายร่วมรับผิดชอบ การจัดกิจกรรม					
21. กิจกรรมที่จัดขึ้นสัมพันธ์กับการเรียนการสอน					
22. กิจกรรมที่จัดขึ้นสัมพันธ์กับการแนะแนว					
23. หัวหน้าหมวดกิจกรรมประสานงานได้ดี					
24. มีระเบียบวิธีที่รายงานการ จัดกิจกรรมไว้เป็น ระบบ สะดวกแก่การค้นคว้า					
<u>การส่งเสริมกิจกรรมและจูงใจผู้เกี่ยวข้อง</u>					
25. จัดให้ครู-อาจารย์ได้รับการนิเทศหรืออบรม เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม					
26. เปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมใน การวางแผนการจัดกิจกรรม					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
27. เปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรม					
28. จัดให้นักเรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมตามความต้องการ ความสนใจ และความถนัด					
29. เชิญบุคคลากรจากภายนอกมาเป็นวิทยากรในการจัดกิจกรรม					
30. จัดนิทรรศการและแสดงผลงานกิจกรรมนักเรียนอยู่เสมอ					
31. เชิญผู้ปกครองและบุคคลภายนอกมาเยี่ยมชมกิจกรรมพิเศษของนักเรียน					
32. เปิดโอกาสให้สมาคมผู้ปกครอง-ครูมีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียน					
33. เปิดโอกาสให้สมาคมศิษย์เก่ามีส่วนร่วมส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักเรียน					
<u>การประเมินผลการจัดกิจกรรม</u>					
34. จัดให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยสม่ำเสมอ					
35. จัดให้มีการประเมินผลบุคลากรที่รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมนักเรียนโดยสม่ำเสมอ					
36. ประเมินผลโครงการต่าง ๆ เป็นระยะโดยสม่ำเสมอ					

แบบสอบถามตอนที่ 3 ข แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมในโรงเรียน จงพิจารณา
การจัดกิจกรรมในโรงเรียนว่าช่วยให้นักเรียนมีลักษณะต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อความถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>โปรดกา</u> ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด					
1. นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบขึ้น					
2. นักเรียนมีวินัยในตนเอง					
3. นักเรียนปฏิบัติตามวินัยของโรงเรียน					
4. นักเรียนเข้าใจลักษณะการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข					
5. นักเรียนรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น					
6. นักเรียนรู้จักปกครองตนเอง					
7. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม					
8. นักเรียนรู้จักประหยัด					
9. นักเรียนข้ามถนนหรือขึ้นขี่รถจักรยานพาหนะตามกฎหมายจราจรดีขึ้น					
10. นักเรียนมีวัฒนธรรมรู้จักเข้าแถวรับบริการต่าง ๆ ตามลำดับก่อนหลัง					
11. นักเรียนสนใจในศิลปะวัฒนธรรมต่าง ๆ					
12. นักเรียนรู้จักมารยาท การให้เกียรติและชมเชยผู้อื่น					
13. นักเรียนมีความสามัคคีรักหมู่คณะ					
14. นักเรียนรู้จักการเป็นผู้นำตาม					
15. นักเรียนรู้จักดูแลรักษาตนเองให้รู้จักทำงานร่วมกับคนอื่นได้					
16. นักเรียนรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม					
17. นักเรียนรู้จักกิจวัตรประจำวันอย่างมีเหตุผล					

ข้อคำถามที่สนจะเกี่ยวกับผลการจัดกิจกรรมในโรงเรียนนี้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์					
19. นักเรียนกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง					
20. นักเรียนแสดงความสามารถพหุปัญญา และผู้มีอาวุโสกว่า					
21. นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามความถนัดความสนใจ					
22. นักเรียนรู้จักพัฒนาบุคลิกภาพของตนดีขึ้น					
23. นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
24. กิจกรรมนักเรียนช่วยเสริมความรู้ในหลักสูตร					
25. กิจกรรมส่งเสริมอาชีพนักเรียนได้					
26. กิจกรรมช่วยประชาสัมพันธ์โรงเรียน					
27. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโรงเรียน					
28. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน					
29. กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับครู					
30. กิจกรรมนักเรียนช่วยพัฒนาชุมชน					

ตอนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและอุปสรรค ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นปัญหา
และถ้ามีรายละเอียดให้เติมด้วย

การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

- ข้อมูล
- เวลา
- อื่น ๆ

การวางแผนกิจกรรม

- การประชุม
- งบประมาณ
- บุคลากร
- วัสดุอุปกรณ์
- อาคารสถานที่
- อื่น ๆ

การจัดสายงานและตัวบุคคลเพื่อกิจกรรม

- การจัดสายการบังคับบัญชา
- ปริมาณงาน
- อื่น ๆ

การติดต่อสั่งการ เกี่ยวกับกิจกรรม

- การประชาสัมพันธ์
- การบริหารอาหาร
- เครื่องมือการสื่อสาร
- การรายงานผล
- ขั้นตอนการปฏิบัติ
- อื่น ๆ

การประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรม

- ความรับผิดชอบของบุคลากร
- มนุษย์สัมพันธ์
- ความร่วมมือ
- กลุ่มบุคลากร

การส่งเสริมกิจกรรมและจูงใจผู้เกี่ยวข้อง

- การสนับสนุน
- ประเภทของกิจกรรม
- อื่น ๆ

การประเมินผลกิจกรรม

- การวางแผนการประเมินผล
- อื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1.

2.

3.